

אונקו-לוגי

לזכרו של שמשון אברהם יונגסטר ז"ל

אונקו-לוגי

מ(חוסר) שגרת יומו
של נער חולה סרטן.
סיפורים, חוויות,
שירים, המלצות ועוד...

לזכרו של שמשון אברהם יונגסטר ז"ל

נדפס בישראל | אייר התשע"ה | מאי 2015

איור: גלית מובשוביץ

פתח דבר: אילת צבע

עריכה ועיצוב: גילה אורבך

פתח דבר

"את הגידול שלי גילו במקרה. סבלתי מכאבים בחזה אחרי משחק כדורסל..." לא במשפט הזה נפתח הספר שלפניכם, ולא בכדי. לא מדובר בספר הנצחה המספר "סיפור חיים". זהו קובץ אמירות ("פוסטים", בלשון העם), הגיגים, שירים, ציטוטים, תגובות ותובנות של נער בשלהי גיל ההתבגרות, נער חולה בגופו, אך כל כך בריא בנפשו, שביום פטירתו מלאו לו רק תשע עשרה שנים ויום אחד.

הדברים הועלו על ידו בדף הפייסבוק הייחודי שפתח במטרה לפרוק ולשתף, להפיג, ולו במעט, את כאביו וסבלו תוך היאחזות עיקשת בחיים הרגילים ובנושאים שמעסיקים כל אדם.

הספר בנוי בעיקר מקטעים ששמעו כתב במהלך החודשים האחרונים של המחלה, בטרם הכריעה את גופו, אך משולבות בו גם חלק מתגובות הקוראים ("חברי פייסבוק"), מהן ניתן ללמוד כל כך הרבה על הטבע האנושי של בני האדם בכלל, אותו הצליח שמשון, מבלי משים כנראה, לחשוף ולהוציא לאור.

במקרים רבים, כך יעידו ה"חברים", שימש שמשון פה לאותם אנשים שחשו בדיוק כמוהו, אך לא היו מסוגלים לדבר ולכתוב על כך.

שמשון יצר ביחד עם קוראיו ו"מחבבי" הדף (שלו קרא "אונקו-לוגי" בהומור שכה אופייני לו), פסיפס ייחודי של כולנו. ילדים, מבוגרים, הורים, סבים, חברים, בנים, בנות, דתיים, מסורתיים, חילונים, בריאים, חולים - מקבץ אנושי של התמודדות עם כאב, אהבה, שנאה, הערכה, כעס, אמונה. פסיפס היוצר את תמונת החיים.

שמשון אברהם נולד ב-כ"ו באייר תשנ"ה (26.5.95) להוריו, יהודה ואילת. "ילד סנדוויץ'" אמצעי, אח לשני ומאיר הבוגרים ממנו ולאריאל וחני שנולדו אחריו. מגיל צעיר מאד בלט בחכמתו ושנינותו, כמו גם בתזזיתיות וחוסר השקט שאפיינו אותו. אי אפשר היה להתעלם ממנו. משתף, מתריס, מתפלמס, מעמיק, מקורי, יצירתי, רגיש, מרגש, מרגיש. הצורך בתשומת לב, בהכרה, באהבה, מאפיינים כמעט כל נער בגיל ההתבגרות, בו מתעצבת האישיות, אך לשמשון היתה היכולת להתבטא בישירות ופתיחות גם על הלבטים והבלבול ולציין לפעמים ששכח בכלל מה רצה בעצם לומר... צריך הרבה כוחות נפש כדי להלך ולגשר בין העולמות ובין הזמנים בהם חי.

בקריאת מאמריו ניכרת היכולת המופלאה שלו להביט באומץ על המציאות הקשה ויחד עם זאת, לאחל לעצמו ולתכנן בע"ה עתיד בריא, נורמלי ושגרת.

אהבתו למוזיקה, כמעט מכל סוג, מילאה את עולמו הפנימי. באמצעותה העביר מסרים והביע רגשות ואף דעות. באחד הפוסטים הפילוסופיים שאהב לשתף, ציטט את ניטשה שאמר: "ללא מוזיקה החיים היו שגיאיה".

אמונתו הייתה חזקה במיוחד, היכולת להכיר באפסותנו מול הא-ל והבעת השלמה ואמון כה גדולים במעשי הקב"ה, הם לא ברורים מאליהם בגיל כה צעיר. בתשובה שכתב לנערה חולה שכלל לא הכיר, מביע שמשון את בטחונו המוחלט בכורא עולם: "אין בי שום כעס על ה'... אני מבטיח לך, שה' לא יושב על כסא המלך שלו ובוחר באופן אקראי להתעלל באנשים". כדי להדגיש את חובתנו כאנשים דתיים לאקטיביות, למרות קבלת הדין, הוסיף באותו מאמר: "הכל לטובה? זה ציווי. לא

הבטחה. אנחנו צריכים לגרום לכך שהכל יהיה לטובה. כל נפילה- להפוך למקפצה..."

תכונה בוגרת נוספת שהייתה בשמשון היא ההתייחסות לתמיכה של החברים והמשפחה כדבר ראוי לציון והערכה ולעולם לא כמובנת מאליה. הוא חשף באומץ את החשש לאבד את אותם חברים כאשר בחולשתו הרחיק אותם מעליו ודחה את ביקוריהם. הוא ידע להעמיד עצמו במקומם, שזה דבר עצום.

בחיי הקצרים, השאיר שמשון חותם עמוק בכל מי שהכיר אותו וגם באלה שלא זכו להכירו באופן אישי, אך התחברו אליו באמצעות הרשת החברתית.

לסיכום ניתן לצטט מתוך מאמריו את התובנה הפשוטה, אך הממצה, של שמשון, אותו לעולם לא נשכח וממנו נלמד ונשנן כולנו: "כנראה שאין קשר בין עד כמה החיים טובים, לבין כמה **אנו מעריכים אותם**".

באהבה ותודה
לכל השותפים בקהילת 'אונקו-לוגי',
שקראו, חיבבו, הגיבו, עודדו, התעודדו ושיתפו.
עשיתם את ה"דף" לעירני ותוסס
ועזרתם לשמשון לשמש פה לרבים כל כך.

בספר זה שולבו קישורים לאינטרנט באמצעות קודים.
אופן קריאת הקודים יכול להיעשות באמצעות
כל טלפון חכם (Smart Phone) עם מצלמה,
כל שנחוץ הוא להוריד יישומון (אפליקציה) לקריאת 'QR code'

כשנשר לי השיער לא בכיתי. רק הסתכלתי במראה בחוסר אונים. כי אין מה לעשות כשנושר השיער, אין פתרון. בסופו של דבר תהיה קירח, ואין טעם לבכות. בסופו של דבר כולם יסתכלו עליך ויבינו שאתה בשלב הזה, שנושר השיער, ואין שום דבר שתוכל לעשות נגד זה. יהיו כאלה שיגידו שאתה סקפטי מדי, אבל גם הם יודעים שאם הם היו באותו מצב הם היו סקפטיים, אולי אפילו יותר ממך. כי ככה זה כשנושר השיער, הוא פשוט נושר, ומשאיר אותך עירום ובודד. בודד, כי עד שלאחרים לא ינשור השיער, הם בחיים לא יבינו מה ההרגשה כשהוא נושר.

יהיו כאלה שיגידו שאתה מגזים, כי מה זה שיער בסך הכול? מה זה משנה אם יש לך שיער על הראש או אין, אם מסתכלים על התמונה הכוללת? ואתה מבין שהם מדברים בהגיון, שבסך הכול נשר השיער, זה לא שאתה מת מזה. אבל כשזה קורה אתה עדיין עצוב. אני הייתי עצוב.

אני זוכר כשזה קרה, כאילו זה היה אתמול. אתה מופתע, למרות שידעת שזה הולך לקרות, כי כלום לא מכין אותך לנשירה. לא משנה כמה דיברת על זה לפני, או כמה כובעים יפים קנית. אפילו הכובע ההוא מארצות הברית כבר לא ממש מעודד אותך כשנושר השיער באמת. היית חושב שלא יהיה לך אכפת, כי אתה כבר כל כך עייף כשזה קורה, עד שכמה כבר אפשר לשים לב שהשיער נושר? אבל אתה תשים לב. ותהיה עצוב, כי נשר לך השיער.

אונקו-לוגי

יום 7 ינואר 2014 ·

הילד ואביו שוב שיחקו: "מה ההיפך מכפכפים?" שאל הילד. "מדפסת משולבת, הזרקת דיו, פקס וסורק", ענה האב, ושאל, "אם ככה, אז מה ההפך ממעבורת חלל?" "אגרטל שנפל ונשבר להמון רסיסים ועכשיו אסור ללכת בסלון יחפים", ענה הילד. "מה ההפך מירח?" שאל האב. "פרח נבול. או מדוזה", ענה הילד. "אבל מה ההפך ממדוזה?" שאל האב. "ענבים במקרר", ענה הילד. "ומה ההפך ממחלת הסרטן?" שאל פתאום. "האב חשב קמעה וענה: "אולי כל החול הלבן הזה".
(אלכס אפשטיין)

אהבת · הגב · שתף/שתפי

9 אהבו את זה.

אונקו-לוגי

יום 7 ינואר 2014

אין ספק שההבדלים בין גרסת המבוגרים לגרסת הילדים של המחלקה האונקולוגית משמעותיים מאוד. לא חשבתי בדיוק על איך להסביר את העניין, אבל בכל השנתיים במחלקת ילדים, אף פעם לא הרגשתי מסכן כל-כך כמו שהרגשתי בדקה הראשונה בה נכנסתי למחלקת המבוגרים.

אהבת • הגב • שתף/שתפי

15 אהבו את זה.

אונקו-לוגי

יום 7 ינואר 2014 ·

אלבומו של נועם רותם "עזרה בדרך" מספר על התהליך שעבר נעם עם אשתו כשחלתה. המילים המדויקות שלו גורמות לי לחשוב שיש תחושות מסוימות שמשותפות לכל חולה סרטן.

אהבת • הגב • שתף/שתפי

8 אהבו את זה.

אונקו-לוגי

יום 7 ינואר 2014

נסיים את היום באחת הסצנות החזקות ביותר שנראו על המסך הקטן. באדיבותו של מרטין שין, בתפקיד נשיא ארה"ב, כנאום חוצב להבות בו הוא מאשים את אלוהים בנקמנות ובחוסר צדק. לא רמזתי כלום. באמת.

אהבת • הגב • שתף/שתפי

15 אהבו את זה.

אונקו-לוגי

יום 8 ינואר 2014 ·

יש ימים שאתה רק מתפלל שיעברו כבר. עוד דקה, עוד שעה... וכשמגיע סופסוף הזמן לישון, גם את זה לא רוצים לעשות, כי אז יתחיל יום חדש, ושוב... שלא נדבר על לקום בבוקר.

ועדיין, הימים עוברים, ולפעמים מגיעה התחושה הזו, ש... וואלה, שיחקתי אותה. נצחתי את השגרה (או את חוסר השגרה) שלי, השגרה שבאמת, אבל באמת שוחקת. פייגלין מסביר את זה מצויין.

אהבת • הגב • שתף/שתפי

22 אהבו את זה

אונקו-לוגי

יום 8 ינואר 2014

אחרי בדיקת PET-CT... נקווה לחדשות טובות. 😊

אהבת ' הגב ' שתף/שתפי

42 אהבו את זה.

אונקו-לוגי

יום 9 ינואר 2014 ·

שלשום הדף נפתח, ואנחנו כבר קרובים ל-200 חיבובים
 (בכל זאת, יום הולדתו של ביאליק, נכבד את השפה...)
 קיבלתי אתמול כמה תגובות, חלקן בהודעה לעמוד, חלקן
 במסרון, חלקן בהודעה פרטית לחשבון שלי. מסקנתי
 הפשוטה היא שמדעים עד כמה כמעט כל סוג של כאב
 מתנקז בסופו של יום לאותן התחושות ואותן המחשבות.
 אני מניח שזו הסיבה שאנשים מצליחים להזדהות עם
 הקטעים שהעליתי עד עכשיו.

ביום שישי האחרון נסעתי עם אבא של חבר יקר מאוד
 להפתיע את אותו חבר במקום בו הוא לומד לכבוד יום
 הולדתו. מאחר ואני בקשר טוב עם כל המשפחה של אותו
 חבר, דיברנו אני ואביו במהלך כל הנסיעה. אחד הדברים
 עליו דברנו היה, שאנשים צריכים להבין שסרטן זה רק
 שם של מחלה (כן, וחיה...), ולא אופי של אדם.
 כשחליתי, אנשים רבים התייחסו אלי כאל חולה סרטן
 ותו לא, כאילו האישיות שלי נמחקה, כאילו זה מי שאני -
 חולה. תודה לאל, אחרי תקופה מסוימת זה עבר - פתאום
 חזרתי להיות אני. דיברו איתי על אותם נושאים שתמיד
 עניינו אותי, הפסיקו לשלוח מבטים מרחמים (טוב, לא
 לגמרי...), אנשים שלא היו חברים לפני המחלה כבר לא
 הרגישו צורך להתקרב אלי יותר מדי.

ראה עוד <<

אהבת · הגב · שתף/שתפי

98 אהבו את זה

אונקו-לוגי

יום 9 ינואר 2014

אבל אחרי שנתיים הבעיה היא שונה. לפעמים אני מתחיל להתייחס לעצמי כחולה סרטן ותו לא. הדברים שתמיד עניינו אותי כבר לא כל כך מעניינים אותי, אני מתחיל לשלוח לעצמי מבטים מרחמים, ולהתנהג כמו שחולה סרטן "אמור" להתנהג.

לכן פתחתי את העמוד הזה. אין לי שום בעיה לפרסם את אותם הקטעים על הקיר של חשבון הפייסבוק שלי, אבל הגיע הזמן להפריד. אני זה אני. נעים להכיר - אני אוהב מוזיקה, סרטים, טלוויזיה, כדורסל, ועוד המון דברים שאין שום קשר ביניהם לבין המחלה. אז יש את החשבון שלי - שם אני אדבר על הדברים שמעניינים אותי, פה אני אדבר על הדברים שמעניינים את הסרטן.

הזדמנות מצוינת מבחינתי לעשות שני דברים - הראשון - להגיד לכם תודה. כל תגובה, כל לייק, כל צפייה עושה לי טוב ומעלה לי חיוך על הפנים. אין שום סיבה לכתוב אם אף אחד לא קורא, אין טעם לצעוק אם אף אחד לא מקשיב. תודה לכם 😊

השני - לבקש ממכם להמשיך להגיב, לכתוב, לאהוב, וחשוב מאוד מבחינתי - לשתף את העמוד, להזמין את החברים. במיוחד אם אתם מכירים מישהו שעובר את הדברים שאני עובר, או דברים דומים, ואתם חושבים שהוא ישמח לקרוא את הדברים שאני כותב, או אפילו לדבר איתי קצת. המשך יום נעים ושוב תודה 😊

אהבת • הגב • שתף/שתפי

תגובות

יום 9 ינואר 2014 •

"שלא תחשוב שאני עושה לך אייך בגלל שאני שייכת ל"הורים צורמים ומגניבים"... אני פשוט קוראת כל מילה בסקיקה ונהנית מהאישיות המדהימה שלך. לפחות בעמוד הזה אני מצליחה להבין אותך... את שמעון מהמוציקה והכדורסל קצת קשה לי "לאכול". ברוק תהיה!"

"יש טעם וסיבה לכתוב, במיוחד כשהכתובה כ"כ יפה. קשה למחר כמה מה שאתה כותב נמצא ויפה..."

"אחי אחי אחרי שאני קוראת את כל מה שאתה כותב דבר אחד מתפק אותי להאמין בפנאדם ולא להתייחס!! ניראלי שאתה מבין טוב מאוד למה אני מתכוון. אוהב אותך אחי! מחכה לראותך!"

"לא מכירה אותך אישית אבל השם "אונקו-לוגי" תפס אותי. ולכן קראתי. יש לך כשרון כתיבה מדהים. מרתק לקרוא וממשיך כק. רפואה שלמה."

"ריגשת אותי... אתה פשוט אישיות מדהימה ומאת עומק ומובן... אני נדהמת כל פעם לראות כמה עוצמות יש בך! פה בשבילך!"

אונקו-לוגי

יום 10 ינואר 2014 · 🌐

וואו איזה שבוע. מבחינה רפואית לא קרה שום דבר טוב, ועדיין זה אחד השבועות היותר מדהימים שעברו עלי בזמן האחרון. על חלק גדול מאוד מזה אתם אחראים. אז תודה לכל מי שתמך, שיתף, אהב, במיוחד לאלה ששיתפו אותי בסיפורים האישיים שלהם בהודעות פרטיות... רגשתם מאוד!
בעזרת ה' נפגש במוצ"ש... שבת שלום לכולם! 😊

אהבת · הגב · שתף/שתפי

42 אהבו את זה. 👍

אונקו-לוגי

יום 12 ינואר 2014 · 🌐

"-אבא, אתה יודע מה ההבדל בין לבני?"

"-מה ההבדל?"

"-השיער שלי עוד יצמח..."

#החייםדבש

אהבת · הגב · שתף/שתפי

אהבו את זה. 105 👍

אונקו-לוגי

יום 12 ינואר 2014 · 🌐

היום ביקרתי בבית החולים בפעם הראשונה מאז פתיחת הדף. היה יום שקט באופן יחסי, וישבתי קצת עם המטפל במזיקה כדי להשמיע לו שיר שכתבתי בשבוע שעבר, ממש ביחד עם פתיחת העמוד. לא מדובר במקריות, נושא השיר קשור מאוד למהות העמוד הזה, וברצוני לשתף אתכם בו...

עמדתי לבד בשום מקום

עמדתי לבד

ולא ראיתי אף אחד

עמדתי לבד בחושך

וחייתי

שמישהו ידליק כבר את האור

עמדתי לבד ולא הבנתי

עמדתי לבד

ולא שמעתי אף אחד

עמדתי לבד בשקט

וחייתי

שמישהו ירים כבר את הטון

ואני

שמעתי אותך צועקת לי

תאמין

שנשאר לך עוד כוח להמשיך

<< ראה עוד >>

אהבת · הגב · שתף/שתפי

אונקו-לוגי

יום 12 ינואר 2014 ·

ולצעוק

כי שום דבר כבר לא נשאר קרוב

נשענתי על עמוד בשום מקום

נשענתי על עמוד

וביקשתי שייגמר היום

נשענתי על עמוד בחושך

וחייתי

שמישהו יוציא אותי לאור

ואני

שמעתי אותך צועקת לי

תאמין

שנשאר לך עוד כוח להמשיך

ולרוץ

כי השמש עוד זורחתי לי בחוץ

אני מתנצל מראש על יכולות השירה - נגינה הלא

מדהימות שלי... 😊

אהבת • הגב • שתף/שתפי

135 אהבו את זה.

תגובות

יום 12 ינואר 2014 · 🌐

"חבר'ה תקלצו - אתם עוד תהיו גאים שה"תם בין הראשונים
שנחשפו להקלצה הנזירה הזו!!!"

"בתור בוגרת תואר במוסיקולוגיה, אתה מוסיקלי מאד. שיר עם
תקווה ליום חגש, לאור. שאפו!"

"שווה חיבוב"

"שיר חשק ויפה מאד. "שיר כוח!!!"

"תומח על אתה אזיר!!ריגשת;"

אונקו-לוגי

יום 13 ינואר 2014 · 🌐

את הסרט 50/50 ראיתי לראשונה בהפוגה בין שרשרת הטיפולים הראשונה לשנייה. מאז ראיתי אותו עוד פעמיים.

סרט קורע מצחוק, ועדיין לא פגשתי אדם שלא בכה לפחות קצת כשראה אותו. כל כך הרבה סצנות שם מתארות במדויק את המחשבות, התהליך הרגשי ומערכת היחסים בין החולה למחלה ובין החולה לחברים. גם אם אין ביניכם לבין הסרט(ן) שום קשר, אני ממליץ. 😊

אהבת • הגב • שתף/שתפי

24 אהבו את זה. 👍

אונקו-לוגי

יום 15 ינואר 2014

את הגידול שלי גילו במקרה. סבלתי מכאבים בחזה אחרי משחק כדורסל. כמוכן שלקח זמן עד שהחלטתי שהכאבים חזקים מכדי לחכות שיעברו ונסענו לרופא, שהודיע לנו בחגיגיות שאלו כאבי שרירים, ולא צריך לדאוג ("אתה בחור חזק, לא צריך להתבכיין." אנטישמי.), אבל בכל זאת שלח אותנו למיון. מה שנקרא כיסוי תחת, או כסת"ח אם אתה מבוגר מדי. לאחר שעתיים של המתנה מלאת חוויות, סירוב חוזר לסנדוויצ'ים של המתנדבים הנחמדים מדי, והסתה של הראש הצידה כל פעם שמגיע מישהו בלי יד, בלי רגל, או בלי חצי גולגולת, נכנסו לרופאה ששוב הודיעה לנו שמדובר בשרירים, ולא צריך לדאוג (שלא תעזי לקרוא לי בכיין), ובכל זאת שלחה אותי לצילום רנטגן. כשחזרנו הרופאה העיפה מבט בצילום, הזעיפה פנים, ויצאה החוצה בלי לומר מילה. לא עבר זמן רב וכבר עברתי טיפול כימי ראשון. למה אני מספר לכם את זה? כי חשוב שתדעו לא לזלזל בתחושות שלכם. לא חסרים סיפורים על אנשים שנדפקו להם החיים כי רופא מסוים החליט שהוא האיש החכם בעולם, ואין צורך לדאוג. אז נכון - אין טעם להשתגע בכל פעם שכואבת הבהון, אבל תשימו לב גם לדברים הקטנים. מי יודע? אולי הפוסט הזה עוד יציל חיים...

אהבת • הגב • שתף/שתפי

104 אהבו את זה.

אונקו-לוגי

יום 16 ינואר 2014 · 🌐

אז הגענו ל-400 חיבובים, ואין סיבה טובה מזו לפרסם פוסט חדש.

יצא לי השבוע לדבר קצת עם אחת הנשים הכי מדהימות שאני מכיר. לא אכתוב כאן את כל סיפור החיים שלה, רק אומר שהיא עברה לא מעט. השיחה אמנם כללה לא מעט התבכיינויות מצד שנינו, אך שנינו הסכמנו כי לא היינו מוכנים להחליף את חייו של אף אדם אחר. לכל אדם בעולם יש את המזוודה שלו, בה ארוזים כל חייו - גם החלקים הנעימים, גם אלה שפחות, ואני לא צריך לספר לכם - כמעט אף אחד לא מרוצה. אחד הדברים שהכי מעודדים אותי בזמן האחרון זה להאזין למוזיקה עצובה. אין דבר יותר מעודד מלהבין שגם אנשים בריאים מבואסים מהחיים - במיוחד כשאני דווקא די מרוצה מהם באופן כללי. כנראה שאין קשר בין עד כמה החיים טובים, לבין כמה אנחנו מעריכים אותם. אייל שני (שופט ב"מאסטר שף") אמר אתמול שחלקים גדולים מחייו מתבזבזים על רצון למות(!) כי פס השמן ששפך על האוכל הופך תמיד להיות עיגול. נו, גם סוג של צרות. אתמול ראיתי את הפרק הראשון בעונה השנייה של "פלפלים צהובים". למי שלא ראה - העלילה מספרת על הורים לילד אוטיסט שמתלבטים אם להביא ילד נוסף לעולם. באחת הסצנות היותר טובות שיצא לי לראות בטלוויזיה הישראלית (לא שזה הישג גדול עם כל הריאליטי...), ראה עוד <<

אהבת · הגב · שתף/שתפי

103 אהבו את זה. 👍

אונקו-לוגי

יום 16 ינואר 2014

איילת (אמו של הילד האוטיסט) שיחקה משחק עם שאר המשפחה. כל אחד הביא שם של מישהו שהם מכירים, והיא הוכיחה להם שהחיים של כולם די דפוקים. "כולם מוכי גורל".

קראתי מאמר בשבוע שעבר, שטען כי ההחלטה של כולנו לא להתאבד היא החלטה לא רציונלית בעליל - שהרי אחרי המוות לא נסבול משום כאב, ואין ספק שזה מצב הרבה יותר טוב מהמצב הנוכחי בו אנחנו חיים מלאי כאב. לא יודע מה אתכם, אני מאמין שבחיים יש קצת (הרבה) יותר משמעות.

תודה לכל מי שאוהב, מגיב, משתף, שולח הודעות וכו'... רק תמשיכו ככה, אתם ממש מחממים לי את הלב. 😊

אהבת • הגב • שתף/שתפי

103 אהבו את זה.

אונקו-לוגי

יום 17 ינואר 2014 · 🌐

שלום חברים 😊 לא ממש עדכון, אבל אני שמח לבשר שמתוכננת הפתעה לתחילת השבוע... נקווה שיצא לפועל שבת שלום כולם! 😊

אהבת • הגב • שתף/שתפי

24 אהבו את זה. 👍

אונקו-לוגי

יום 19 ינואר 2014 · 🌐

#חצי_הכוס_המלאה

אתם קוראים לזה "להקיא", אני קורא לזה "לפנות מקום".

אהבת · הגב · שתף/שתפי

48 אהבו את זה. 👍

אונקו-לוגי

יום 19 ינואר 2014 · 🌐

התחלתי היום טיפול כימותרפי חדש... חדש יעני שעוד לא ניסינו אותו. היום עבר בשלום, מחר חלק שני. זה כתשובה לשאלה "מה בעצם מצבך הרפואי כיום?" שנשאלת הרבה בהודעות פרטיות. יותר מכך - לא באמת משנה...
למבולבלים - זו אינה ההפתעה המובטחת... ההפתעה תגיע בזמנה 😊.
ובלי קשר- שיהיה שבוע פגז לכולם 😊.

אהבת • הגב • שתף/שתפי

51 אהבו את זה. 👍

אונקו-לוגי

יום 21 ינואר 2014 · 🌐

קודם כל, זה הולך שוב להיות עדכון קצרצר. כמו שכבר ציינתי - עברתי ביומיים האחרונים טיפול כימותרפי, ואין לי כח לכתוב משהו רציני וארוך. עמכם הסליחה. ההפתעה מתעכבת קצת (לא תלוי רק בי), אבל כפיצוי - יכול להיות שהיא תהיה כפולה ומכופלת 😊 מקווה שיהיו פרטים ממש בקרוב, עניין של יום או יומיים.

אוסף גם, שרציתי לכתוב משהו יותר מוקדם היום, אבל דחיתי את זה לשעה מאוחרת יותר כי הייתי עייף... חשבתי שיש לי המון זמן, אבל הנה אני מסתכל בשעון - וכבר נגמר היום. מה לעשות? זה מה שקנאביס רפואי טוב עושה 😊 לילה טוב לכולנו!

אהבת · הגב · שתף/שתפי

64 אהבו את זה. 👍

אונקו-לוגי

יום 21 ינואר 2014

כל מילה בסלע.

אהבת • הגב • שתף/שתפי

90 אהבו את זה.

אונקו-לוגי

יום 23 ינואר 2014

גם אחרי שנתיים, אני עדיין לא מצליח להבין את כל התחושות שתוקפות אותי אחרי טיפול. כל טיפול נותן לי הזדמנות לחשוב קצת על התחושות האלה, ומדי פעם אני מצליח להגיע למסקנות מעניינות.

אחרי הטיפול השבוע תקפה אותי תחושה של שגרה, וזו אחת התחושות הכי מעצבנות שיצא לי לאבחן. הכאבים האלה הם כבר חלק מהחיים שלי, כל-כך שגרתיים שהם כבר *כמעט* עוברים ליד האוזן. חבל שרק כמעט.

מתחילת השבוע הייתי בעיקר במיטה. מזיע, רועד, ובעיקר - חסר תועלת לחלוטין. התחושה הזו, חוסר-החיוניות, היא אולי המסוכנת ביותר. ככל הנראה, זוהי הסיבה לפתיחת העמוד הזה.

ובלי קשר לתחושות - כל ההפתעות שהבטחתי לשבוע הזה כנראה כבר לא יצאו לפועל, כמו שבטח כבר שמתם לב עד עכשיו... מקווה שלא התאכזבתם יותר מדי, ושכבר בשבוע הבא משהו יזוז.

אהבת • הגב • שתף/שתפי

65 אהבו את זה.

תגובות

יום 23 ינואר 2014

"שלום אק, אתם הכרת' דרך חברה משותפת שפירסמה סטטוס
 שלק וכן התחברתי, אז קודם כל נעים לי מאוד להכירך ומידי
 פעם קוראת את מה שאתה כותב, שנון חכם ובעל מעל' אתה נותן
 השראה אהרבה אנשים.

הכתיבה שלק מעניינת זמ מאוד המחשבות החושבות והרגשות
 זה משהו שלא כל אחד יודע לעצת בזה ואתה עושה זאת בצורה
 מאוד אינטואיטיב ורגישה מעריצה אתם על כמ ומחכה לקרוא את
 הסטטוס הבא היה חסך ישר כוח!"

"מסתבר שבצכותם אני מצליחה לעבד חוויות שהזחקת' מהעבר...
 אז תודה!"

"תרגיש טוב ומתחזק אנחנו נמתין בסבלנות להפתעה שהבטחת
 (לא נותר אק....) שמחה לראות שהתאוששת קצת וחזרת
 לכתוב. תמשיך להתחזק ושתל' אותנו."

אונקו-לוגי

יום 26 ינואר 2014

השבת הרגשתי רע. אם לומר את האמת - לא בגלל שכאב לי מאוד. כאב לי, אבל לא יותר מדרך כלל. פשוט הייתי עצבני.

צדק קהלת כשסיפר לנו שהכעס שייך לכסילים. אין ספק שאני היחיד שבאמת מפסיד מכל העסק. טוב, אולי חוץ מכל שאר אנשי הבית. אבל בעיקר אני.

כפתרון, החלטתי לרדת ולעשות סיבוב - אולי האוויר החם ירגיע אותי ויגרום לי להרגיש קצת יותר טוב. כמוכן שלא הייתי לבוש בבגדים שאפשר לצאת אתם החוצה, אז הלכתי להתלבש, וכאן הבחנתי במשהו מעניין. תוך כדי שאני מתלבש - מצב הרוח שלי התחיל להשתפר. עצרתי לרגע, לחשוב מה בדיוק אני מרגיש ואיך אני מעביר את זה בסטטוס בדף שלי. חשבתי וחשבתי, ומצאתי תשובה - חיוניות. עשיתי משהו, זזתי, הייתה לי איזו הסחת דעת אמיתית.

ירדתי מהבית, לעשות סיבוב. לא אלאה אתכם בפרטים, אך כן אספר לכם כי הסיבוב לא עזר. אפילו לא טיפה. ברגע שרגלי נכנסה לתוך הבית - נעלמה תחושת הרוגע, ובמקומה חזרה העצבנות.

כנראה שלא מספיק ללבוש בגדים בשביל להירגע, צריך גם באמת לעשות משהו.

ראה עוד <<

אהבת • הגב • שתף/שתפי

אונקו-לוגי

יום 26 ינואר 2014 · 🌐

כן, חברים, זה טיפ לחיים. המתוחכמים שבינינו (ת'אמת, גם הפחות מתוחכמים) הבינו את הנמשל... ורק כדי שלא אשאיר אתכם במתח - הסיפור נגמר עם כדור הרגעה. מומלץ. לא קנאביס, אבל בהחלט חביב.

טיפ קטן, אם חס וחלילה יש לכם חבר חולה סרטן. אם התקשרתם 3 פעמים והוא לא עונה, ככל הנראה יש סיבה - תעשו לו טובה ואל תתקשרו בפעם הרביעית. מבטיח לכם שזה לא גורם לו להרגיש יותר טוב. מניסיון.

אי אפשר שלא לשים לב שאנחנו כבר ב-500 חיבובים. לא יודע מה אתכם, אני מאוד-מאוד מתרגש. תודה לכל אחד ואחד מכם 😊 שבוע טוב.

אהבת • הגב • שתף/שתפי

102 אהבו את זה. 👍

תגובות

יום 26 ינואר 2014 •

"מכירה את תחושת העצבנות וחוסר מעש, לא מהמקום שלק אבו
 דומה מאוד, בני בן ה 4 חולה במחלה ואני מטפלת בו 24/7
 ומ אני מנסה לעזור את עצמי במקלות טובה מתלבשת יפה אפילו
 מתאפרת ומחכה שאחד מבני הבית יעז להחליף אותי, כדי לזאת
 לנשום אויר להחליף אווירה אמרו שאין לי יעז או מטרה מסוימת עדיין
 נעים לי הסיבוב, כמובן בחזור התחושה פחות או יותר כמו שאמרת
 שוב נשאת... אבל בכל זאת אני לא מפסיקה עם זה כי זה בכל
 זאת עושה טוב אז גם אני ממליצה לך בחום לא להפסיק להתלבש
 ולזאת לסיבוב ולהתעודד אפילו לזמן קצר"

"למה הסרסן היה צריק להיות זה שיוציא ממך את יכולת הכתיבה
 וההבעה הזו? שילק לעצמאל ויבואו ימים יפים בלי כדורי הרגעה
 ובלי קנאביס. סתם איזה שאחיה בשבילי הכי...סתם אני
 צוחק!!! אני הרי עו"ד מכובד ובחיים אפילו לא נעצתי בסיגריה.
 תרגיש טוב וממשיך לכתוב.."

"הי שמש!! כמו שאמר רבנויש לנו אננו אננו"

"אתה כותב בכישרון רב. ממש נהנית לקרא את דבריך. תרגיש
 טוב. ממשיך כן , נתן כוחות אכזאם ומ לעצמך כמובן"

"אתה פשוט מרגיש אין מילים.. שבוע טוב מלא באוב!!!"

אונקו-לוגי

יום 27 ינואר 2014

#חצי_הכוס_המלאה

אמרתני את זה פעם ואני אומר את זה שוב - כשזה מגיע
לקנדי קראש,
אין על חולי סרטן.

אהבת • הגב • שתף/שתפי

71 אהבו את זה.

אונקו-לוגי

יום 29 ינואר 2014 · 🌐

בבוקר הראשון אחרי טיפול, כבר מתחילים להרגיש את הציפייה לקראת בוקר בו תרגיש טוב. בימים הראשונים זה לא יקרה - אתה תקום כל יום עם בחילות וכאבים, וזה רק יתגבר כשהיום יימשך, אבל ככל שעוברים עוד ועוד ימים, אתה יודע שהיום הזה מתקרב. הבוקר הזה שבו תקום ותדע שמעכשיו המצב הולך להשתפר בכל יום. נכון - עוד רחוק היום בו באמת אני ארגיש טוב, אבל לפחות אני יכול לקום, לזוז קצת, אולי אפילו אשכרה לצאת לבלות. אין כמו הבוקר הזה, זה הדבר הכי טוב שהרגשתי מעולם. מדהים איך הכל יחסי בחיים - בימים כל כך לא נעימים, כל דבר טוב נהיה הרבה יותר טוב.

אהבת · הגב · שתף/שתפי

116 אהבו את זה. 👍

אונקו-לוגי

יום 2 פברואר 2014

החלטתי לקחת הפסקה של כמה ימים מהבלוג. אחזור לעדכן בהמשך השבוע.

אהבת • הגב • שתף/שתפי

19 אהבו את זה.

אונקו-לוגי

יום 3 פברואר 2014

הבטחתי כל מיני הפתעות... הנה אחת. הבלוג פורסם בדף הפייסבוק של 'ישראל היום'! מוזמנים לקפוץ לשם ולבדוק את העניין, וכמובן - לחבב כאוות נפשכם 😊
מחר אחזור לעדכן את הבלוג, עד אז... שיהיה יום נעים.

אהבת • הגב • שתף/שתפי

85 אהבו את זה.

אונקו-לוגי

יום 4 פברואר 2014

700 חיבובים! אתם כבר יודעים שזו סיבה מצוינת לפוסט חדש.

גיבוב-המילים דלהלן נכתב באישון-ליל לאחר צפייה בפרק שנקרא "יום אחד, חדר אחד" מתוך העונה השלישית של סדרת המופת House MD. פרק 12, אגב. הצפייה חובה (בכל הסדרה, ובעיקר בפרק הזה, גם אם לא ראיתם את כל הסדרה). אבקש את סליחתכם מראש על משפטים לא ברורים, משפטים שעלולים להתפרש כמתנשאים, מילים שאינן במקום ושגיאות הקלדה או כתיב.

לפני שאפנה את הבמה לפוסט עצמו, אזכיר לכם שאני שמח מאוד לקבל תגובות על פוסטים, בהודעות פרטיות, ואפילו על העמוד עצמו. ועכשיו - לאותו גיבוב-מילים שנכתב באישון-ליל.

כל מה שקורה, קורה רק לי. מה שקורה לי לא משנה את מה שקורה בעולם. המעשים שאני עושה רלוונטיים רק לגבי מי שנמצא איתי בחדר, ולא משנה עד כמה הוא קטן או גדול. האם זו תובנה מייאשת? אולי היא דווקא נותנת תקווה? אני באמת לא יודע. כל כך הרבה אי ידיעה. לפעמים אני מרגיש שאין תחושה יותר גרוע מאי-ידיעה. אי-ידיעה מובילה לאי-שקט, כשכל רצוני הוא למצוא אי של שקט. אולי יום אחד... אבל הנה דבר אחד שאני יודע

ראה עוד <<

אהבת • הגב • שתף/שתפי

19 אהבו את זה

אונקו-לוגי

יום 4 פברואר 2014

בוודאות: אני לא אמצא אותו בקרוב. בינתיים אני מנסה לצוף, מדי פעם מוצא איזה קרש-של-שקט להיאחז בו, ומדמיין שזה אי. יש לי דמיון חזק כל כך שאני באמת מרגיש שאני על אי. כמובן, זה רק גורם ליותר כאב כשאני נזכר שזה רק קרש. איך אני נזכר? הקרש שוקע. כבר קרה שהתחלתי לבלוע מים. מי-מלח. שורפים לי את העיניים. לפעמים אני חושב לוותר ולשקוע, לפעמים אני מרגיש שיש לי את כל הכוחות שבעולם להמשיך ולחפש את האי. דבר אחד אני יודע- זה כל רצוני. למצוא אי של שקט. כשנגיע לשם נמצא גם את המשמעות האמיתית של חיינו על פני האדמה הזו, בינתיים הסרטן מחביא אותה. מטאפורות על מטאפורות על מטאפורות. בנקודה מסוימת אני בטוח שגם אתם כבר לא בטוחים למה בדיוק אני מתכוון. אולי זה ההבדל בין השכל לרגש. השכל אומר דבר אחד, נכון, אמיתי. הרגש אומר הכול, ולכן בעצם שום-כלום.

לעיתים אין מסוכן מביטחון. אני לא צריך לדבר על כלום או שאני חייב לדבר על הכול. אני צריך עזרה או שאני מסתדר לבד. אני מרוצה או שאני מדוכא. אני מבלה או שאני סובל מבילויים. נצרך או נמאס. נמאס. נמאס. אין מתעתע מביטחון. אני אמשיך לכתוב עד שיגמר לי הדף או שאפסיק לכתוב כשיגמר לי הכוח. אני אמשיך לכתוב כל עוד יהיה לי משהו חשוב להגיד. או שאמשיך

ראה עוד >>

אהבת ' הגב ' שתף/שתפי

אונקו-לוגי

יום 4 פברואר 2014

לכתוב כל עוד אני מעוניין בעצם הפעולה, גם אם לא
אומר דבר.

מישהו קורא את זה בכלל? כמובן. אבל מי שקורא את
זה, באמת קורא את זה? כמובן שלא. הרי מבחינתכם אלו
פשוט גיבובי מילים, לעיתים אף חסרי משמעות לחלוטין.
אני לא מתיימר להבין אף אחד, כמו שאף אדם לא מבין
אף אדם, ולא משנה עד כמה הפרופיל שלו דומה לשלו.
כל אדם סובל, ולפעמים סבל מועט יכול להיות בלתי-
נסבל לאדם מסוים. האם הוא פחות ראוי לרחמים, או
שאולי הוא זכאי ליותר רחמים? אולי זה כלל לא חשוב.
אולי שום דבר לא חשוב. חוץ ממה שחשוב ללא כל ספק,
כמובן. ואולי לא. על הכול צריך לחשוב, לחשוב, לחשוב.
נגמר הדף, והכוח. אם לומר את האמת- עכשיו כשאני
קורא את הדברים אני לא יודע מה רציתי לומר, אם בכלל.
שיהיה יום נעים...

אהבת • הגב • שתף/שתפי

97 אהבו את זה

תגובות

יום 4 פברואר 2014

"נחץ וכן מאז... לפחות אנחנו זוכים להישלף לכישרון הכתיבה
המאכרת שלך..
עם כמה שיהיה יומני ומלוש מהמציאות אומר - הצלחת לגרום
להצדהות. שולחת רק את חיפוק" ואת חיבת' כי רבה."

"האי וזאת בתחושות או הבקבול מה נכון לרצף זה... יכול להקציא
אדם משלומו. כל אדם אלצערי עוד יותר מ' שגופו חלש או נשמתו.
אני מאחלת רק שתצבנה למצוא את האי השלו והבטוח שק"ם
בתוכך - כי מגוכו הרי אנחנו הקוראים מתחזקים. שתצבנה אפשר
לנו בשורות טובות."

"מרים התרגשות נעצרו לי המילים. ומה שנותר לי אחל רק הרבה
כח ובריאות"

"את חוסר הכוח והכאב של שנובצים מהמחלה..... מבינים
והתחושות שלהם זהות..... הרבה בריאות..... וכוחות....
אתה כותב נפלא..... ואני בטוחה שהבינו אותך היטב..... ואת
מה שרצית להביע..... ואנשים שחוו אצלם או בקרבתם."

"הבנתי הכל! הבנתי כל מילה, תחושה ורגש. ערצה לסקט אמשהו
רגיל יום יומי, פשוט ושימרת. התחושות שלך הם זהות לשלי,
מדיהים איך שאתה מתאר אותם אחד אחד כל ניס וניס אצלי
מרגיש זאת. חיפוק גדול"

אונקו-לוגי

יום 5 פברואר 2014

#בואו_נדבר_על_מוזיקה

ניטשה אמר (הרבה שטויות, אבל גם) שללא מוזיקה החיים היו שגיאיה. משפט יפה.

כבר סיפרתי לכם שמוזיקה עצובה מעודדת אותי. אולי זה לא כל-כך מדויק. זאת אומרת, זה היה מדויק באותו הקשר בו זה נאמר, אבל עדיין לא מדויק לחלוטין. מוזיקה שקטה - זה כבר יותר נכון. לא תמיד הייתי כזה, אבל במצבי כיום, כשכל מה שאני רוצה זה קצת רוגע, אני חוזר לאותם הצלילים שנותנים לי שקט. לא בהכרח שקטה במובן שצריך להגביר את הווליום כדי לשמוע אותה. מוזיקה שקטה = מוזיקה שנותנת שקט. כמובן שגם זו לא הגדרה מדויקת, אך היא אכן מדויקת בהקשר הזה.

אז הבטחתי, והנה אני מקיים. מספר המלצות לצלילים שנותנים שקט. אתם יודעים מה? נהפוך את זה לפינה שבועית. כל שבוע בין חמישה לעשרה שירים שנותנים הפסקה. בלי דעות קדומות, בלי מחשבות על מה מגניב ומה לא, בלי מאבקי עברי-לועזי. פשוט שקט. מכל הסוגים.

ראה עוד <<

אהבת • הגב • שתף/שתפי

54 אהבו את זה

Embrace
Ashes

Train
Drops of jupiter

Tom Waits
*I Hope I Don't Fall
in Love With You*

**Simon &
Garfunkel**
The Sound of Silence

Mika
Happy Ending

Oasis
*Don't Look Back
in Anger*

אביב גפן
לפנינו

רוני דלומי
37 יום

יוסף בוכניק
*שאלת האוני
(קארה לגידי גרה)*

אהבת הגב שתף/שתפי

אונקו-לוגי

יום 5 פברואר 2014

הפתעה קטנה נוספת לסיום היום - חבר טוב שלי שלח
לרני רהב קישור לבלוג. רני רהב מצידו פרסם את העמוד
על הקיר שלו, מזמנים לקפוץ לשם ולתת חיבוב. 😊

אהבת • הגב • שתף/שתפי

70 אהבו את זה.

אונקו-לוגי

יום 7 פברואר 2014

שבת שלום.

אהבת * הגב * שתף/שתפי

20 אהבו את זה.

אונקו-לוגי

יום 9 פברואר 2014

שבוע ארוך עם הרבה בית חולים.. לא קל 😞

אהבת * הגב * שתף/שתפי

63 אהבו את זה.

אונקו-לוגי

יום 10 פברואר 2014

דקסמתזון-גסטרו-קנאביס-לוריוון-פרמין-שכחתי משהו?
אולי הכל ביחד יעזור לבחילה... 😊

אהבת * הגב * שתף/שתפי

48 אהבו את זה.

אונקו-לוגי

יום 10 פברואר 2014 · 🌐

עברו יומיים של טיפול, נשאר עוד אחד השבוע... שתי נקודות קצרות כי אין לי הרבה כוח.

השבת קפץ לביקור חבר שעד לפני חודש לא יצא לי לראות הרבה. החודש היו יחסית הרבה הזדמנויות וזו הייתה כבר הפעם השלישית שנפגשנו. שמתי לב שאני לא מתרגש כמו בפעמים הראשונות. איזה כיף זה לא- להתרגש מהסיבות הנכונות. זה כנראה אומר שהוא נמצא קרוב אלי הרבה.

אמנם לא נעים אחרי טיפולים, אבל אין כמו הרגעים הקצרים בהם אין שום כאב בכלל. איזו הקלה. ברגעים כאלה אני פשוט אוהב את החיים.

שיהיה המשך שבוע מקסים 😊

אהבת · הגב · שתף/שתפי

אהבו את זה. 136 👍

אונקו-לוגי

יום 13 פברואר 2014

מתחיל להרגיש קצת יותר טוב... תודה לכולם על
האיחולים והתמיכה, הפעם ממש הרגשתי שאתם איתי 😊
בינתיים, אשמח לשיתוף פעולה קטן - תרופות סבתא נגד
בחילות. כל דבר שלא כולל פירות הדר (שמבטלים את
ההשפעה של הקנאביס) מתקבל בשמחה.
שום בציפוי שוקולד? שקדי מרק בפיתה? מה סבתא
שלכם נתנה לכם כשכאבה לכם הבטן? תפתיעו אותי 😊

אהבת • הגב • שתף/שתפי

74 אהבו את זה.

אונקו-לוגי

יום 16 פברואר 2014 ·

רגעי שלוה הפכו להיות כמו זמזום טורדני של יתוש שמציק באמצע הלילה. לרגע אני חושב שאני ממש יכול לתפוס את הרגע, ושבריר שנייה לאחר מכן אני תוהה לאן הוא נעלם, ותוהה אם רק דמיינתי שהוא היה פה. אולי הוא היה, אבל ברח דרך החלון? אולי הכימותרפיה הרגה גם אותו על הדרך...?

אהבת · הגב · שתף/שתפי

68 אהבו את זה.

אונקו-לוגי

יום 17 פברואר 2014

מנסה היום משהו חדש. יצאתי לערב של אחת העמותות, קצת להכיר חבר'ה במצב שלי... מוזר שעברו שנתיים ועוד לא ניסיתי את זה. תמיד אמרתי לעצמי שיש לי מספיק סרטן בחיים גם בלי כל קבוצות התמיכה האלה. מקווה מאוד שלא עשיתי טעות הערב... נו, לפחות יהיה אוכל. בהנחה שאני אצליח לדחוף משו שלא יצא החוצה חמש דקות אחר כך. נעדכן... 😊

אהבת • הגב • שתף/שתפי

113 אהבו את זה.

אונקו-לוגי

יום 16 פברואר 2014 · 🌐

לפני כשבוע פנו אלי מקהילת הפורומים fxp בבקשה להתארח באתר ולענות על שאלות הגולשים. כמוכן שהסכמתי בלי שום בעיה, אבל אם לומר ת'אמת, אני קצת מפחד מתסריט בו הפורום יהיה פתוח למשך שבוע ואף אחד לא ישאל כלום... די מביך 😞

בקיצור, אשמח אם תכנסו לפורום כשיתחיל האירוח (אמור להתחיל היום), ותנסו להפריח קצת את השממה. אם למישהו יש שאלה, אישית או כללית, שאני מסוגל לענות עליה, אשמח לקרוא אותה שם, ולענות 😊

הבטחתי לעדכן לגבי המפגש שהיה אתמול. לא שכחתי, אשתדל לעדכן בהמשך היום.

אהבת · הגב · שתף/שתפי

27 אהבו את זה. 👍

18.2.14

איך לא וויתרת?... אם הייתי במקומך לא היה לי את הכוח להמשיך אחי... הייתי מוותר ממש ממש מהר.

אחי, אתה לא מבין באיזו נקודה חשובה נגעת עכשיו. לפעמים אני קם בבוקר, נזכר שצריך ללכת לבית חולים לקבל טיפול, ואוטומטית אומר לעצמי שזהו, נגמר לי הכח. אין לי כוח לעוד שבועות של בחילות, הקאות, וכאבים בכל הגוף. מה אני עושה במקרים כאלה? דיבורים בהיגיון לא עוזרים, הדרך היחידה זה לשמור על שפיות בדרכים אחרות - להתרכז בחברים המדהימים שלי, בכל הדברים שאני אוהב לעשות, במוזיקה שאני אוהב לשמוע, בחלומות שלי להמשך החיים... זה קשה, אבל זה עוזר. כשיש משמעות לחיים, קשה מאוד לוותר עליהם בכזו קלות, אז הפיתרון הוא פשוט להתרכז במשמעות.

אתה טוען שאתה היית מוותר ממש מהר, תרשה לי לא להסכים איתך. אני לא מכיר אותך, אבל אם חלילה תגיע אי פעם לסיטואציה קשה, תגלה בעצמך כוחות שלא ידעת שקיימים. אנחנו, בני אדם, אנחנו שורדים. לוחמים. יש בנו הרבה יותר כוחות ממה שלפעמים אנחנו חושבים. זה דבר שחשוב לזכור תמיד, בכל מצב בחיים, אפילו לפני דברים "פשוטים וקלים" כמו מבחנים בבית-ספר, מריבות עם חברים, או כל אתגר שעומד בפנינו. אין סיבה להתייאש, זה לא עושה טוב לאף אחד, בטח לא לעצמך.

18.2.14

הי שמשון,

אשמח לדעת איך המשפחה שלך מתמודדת עם המחלה? יש לך אחים גדולים או קטנים? ואיך ההורים? בן כמה אתה בכלל? פשוט גם אח שלי חולה ורצייתי לראות מה אתה חושב מהצד שלך ואיך אתה רואה את זה.

תודה ורפואה שלמה!!!

שלום לך,

אני בן 19 ממש עוד מעט, יש לי אחים גדולים וקטנים. באופן כללי אני יכול לספר לך שהקשר עם האחים הגדולים התחזק מאוד בעקבות המחלה, ודווקא הקשר עם האחים הקטנים שלי קצת עולה על שרטון לפעמים. לא שהם לא מנסים להבין, להפך - הם הכי תומכים, ועוזרים מאוד איפה שהם רק יכולים, אבל אני מרגיש לפעמים שהם לא ממש מצליחים למצוא את היחס שנכון מבחינתם לתת לי כיום בתור אח חולה.

בנוגע להורים, גם איתם הקשר התחזק מאוד, במיוחד בעקבות הקרבה הפיזית שנוצרה, בגלל שהם אלה שנמצאים איתי באישפוזים ובטיפולים. הם מדהימים, ואני לא יודע מה הייתי עושה בלעדיהם.

שאלת על ההתמודדות שלהם עם המחלה שלי - זו שאלה קשה. רצייתי לשאול כל אחד מחברי המשפחה שלי את השאלה הזו בהרבה מאוד הזדמנויות, ופשוט לא הצלחתי למצוא את המילים. אני מניח שגם הם עוברים בשנתיים האחרונות חוויות מסוימות ומרגישים רגשות מסוימים, שקשורים קשר ישיר לעובדה שחליתי... בסופו של דבר, זו שאלה שצריך להפנות אליהם, ואני באמת אנהל איתם את השיחה הזו במקדם או במאוחר. אולי אחרי שהכל יהיה כבר מאחורינו יהיה יותר קל

לדבר על זה.

אשמח מאוד לשמוע ממך (אפשר גם בהודעה פרטית אם לא נוח לך פה מול כל הפורום) איך אתה מתמודד עם הסיפור של אח שלך... אולי זה יעזור לי להבין קצת את המצב של האחים שלי... מקווה שעניתי לשביעות רצונך אם לא - מוזמן להמשיך ולשאול!

19.2.14

הלן שמשון? מה קורה.

רציתי לשאול איך אתה מתמודד עם המחלה, מה מחזיק אותך למעלה ונותן לך את הכוחות לא לוותר. אני מאחל לך רפואה שלמה! שתיהיה בריא ותיפטר מהמחלה הזאת.

הי, אני לא אוהב את החלוקה הזו של אופטימיות/פסימיות. אי אפשר לדעת מה יהיה בעתיד, וגם אני לא מתיימר לנחש. מה שכן אני יכול לומר, שאותם דברים שנתנו לי מצב רוח טוב לפני המחלה, נותנים לי מצב רוח טוב גם היום. אני פשוט צורך אותם ברמה יותר גבוהה - חברים, בילויים, מוזיקה... כל מה שכיף לי.

18.2.14

היי שימשון, קראתי כמה וכמה פוסטים בבלוג שלך ב-[facebook](#), כמו שכתבתי לך בהודעה פרטית, אני מעריץ את האישיות שלך. אתה בנאדם גדול ונהדר שנלחם על חיו ופשוט לא מוותר, למרות המחלה הקשה, אוהב את החיים (ככה אני לפחות רואה, או חושב, תקן אותי במידה ולא). אני מאחל לך באמת, את כל הטוב שבעולם, ורוצה להגיד לך שתיהיה חזק

ואני אישית וכולם מאחורך. רציתי לשאול רק שאלה אחת, אולי קצת קשה או שלא, איך קיבלת את זה שיש לך את המחלה בדקות הראשונות? מה אמרת? האמנת? לא ידעת מה לעשות עם עצמך? ואיך היה השבועיהחודש הראשון? תודה על זה שאתה מתארח, תיהיה חזק! ערב מעולה ונעים, ומלא בכריאות אחי.

וואו, מילים חמות שכיף לקרוא 😊 תודה! אגב, אני אכן אוהב את החיים 😊 ועכשיו לשאלה - לקח לי הרבה מאוד זמן לעכל את הבשורות. אני חושב שאפילו כשכבר התחילו הטיפולים, וכבר היו תופעות לוואי ולילות בבית חולים הפכו לשגרה, אפילו אז עוד לא לגמרי הבנתי מה קורה. ההבנה וההשלמה עם המצב הגיעה עם הזמן. לצערי אני כבר יחסית הרבה זמן בתוך הסיפור הזה, ועדיין מדי פעם אני תופס את עצמי כאילו רק עכשיו אני קולט מה המצב. קשה להסביר את התחושה... מקווה שהצלחתי להעביר את זה די ברור. אם לא - מוזמן להמשיך ולשאול.

26.2.14

שלום, מה היה הדבר הראשון כששמעת את המילה: "אדוני, אתה חולה בסרטן..." אשמח לשמוע.

וואו, שאלה כבדה. זה היה מזמן, אבל אני עדיין זוכר פחות או יותר את הבלאגן בראש שהיה בשבועות שאחרי, ובתחילת הטיפולים, אבל השאלה שלך היא על אותו הרגע. באותו רגע עוד לא עיכלתי את המידע הזה. הדבר הראשון שחשבתי עליו, מוזר ככל שזה יישמע, היו כל הפרקים בסדרה House שבהם הזכירו את המחלה "לימפומה". הדבר השני היה השירות

בצה"ל- שאלתי את הרופא מה יקרה בהנחה שאני אחלים לפני השירות הקרבי - האם בכל מקרה הפרופיל ירד או שאפשר עדיין להתגייס כרגיל. התשובה, אגב, היא שחמש שנים אחרי ההחלמה הצבא עדיין נותן לך פטור מלא משירות, ואפשר רק להתנדב ולא ליחידות קרביות. הצטערתי מאוד לשמוע את זה באותו זמן... בכל מקרה זה לא משנה, כי כבר עברתי את גיל הגיוס ואני עדיין חולה.

23.2.14

הי, הימים האחרונים היו מלאי מחשבה והסקת מסקנות, בעיקר בזכותכם! נהייתי מכל רגע, מקווה שגם אתם... מי יודע, אולי בהזדמנות נעשה את זה שוב...
תודה לכם! שיהיה שבוע מעולה!

26.2.14

שמשון, אנו מצוות מארחים ובשם קהילת האתר רוצים להגיד לך תודה!
תודה רבה על התארחותך באתר, אני ושאר משתמשי האתר למדנו המון ממך ואנו מאוד שמחים שהגעת להתארח.
המון בריאות ובהצלחה בהמשך,
תודה, קהילת FXP.

אונקו-לוגי

יום 22 פברואר 2014 ·

לפני שבת רציתי לכתוב פוסט עצבני ולהתלונן על כל האנשים שלא מבינים מתי הם כבר מעיקים, ולא מפסיקים להתקשר/לסמס/להתעקש לבוא לבקר. יצאה שבת, ואני מחליט לכתוב משהו קצת אחר - כל אותם אנשים, תודה על הכל. קשה לי לדמיון מה הייתי עושה בלי התמיכה שלכם. ועדיין, צריך לשים את הדברים על השולחן - לפעמים אני פשוט צריך שקט. הבעיה היא, שאני תמיד מפחד שפעם אחת אני ארחיק את החברים ממני, ואני אאבד אותם לנצח. הפחד הזה הוא אחד הדברים הכי גרועים שיצא לי להרגיש, וזה אחד האתגרים הגדולים ביותר שאני צריך להתמודד איתם בתקופה הזו. מזל שיש לי כאלה חברים מדהימים.

ועוד משהו - כאב לי מאוד השבוע. ביום חמישי הרופא הציע לי מורפיום, ואמרתי לו שאין צורך להגזים, וכרגע הדברים הפשוטים יספיקו. בשבת החלטתי לבקש מורפיום בכל זאת, וברגע שזה התחיל להשפיע רציתי לדפוק את הראש בקיר. למה לעזאזל לא לקחתי את זה כבר לפני יומיים. כמה כאב הייתי יכול לחסוך. אם אתם מכירים מישהו שבזמן האחרון התחיל לסבול מכאבים, או מישהו שחלילה גילה בזמן האחרון שהוא חולה, תראו לו את זה - אין טעם לסבול, אפילו לא קצת, אפילו לא שנייה. כמעט לכל כאב פיזי אפשר לדאוג די בקלות, ואין טעם לחשוב פעמיים.

אהבת · הגב · שתף/שתפי

אהבו את זה. 130

אונקו-לוגי

יום 24 פברואר 2014

הרבה אנשים שולחים לי הודעות בימים האחרונים ולא יצא לי לענות כמעט על כלום... מבקש סליחה אם מישהו מחכה לתשובה, אשתדל להגיע לזה. תמשיכו לשלוח. חייב לכם גם סיכום של הערב ההוא שסיפרתי עליו בשבוע שעבר. גם לזה אשתדל להגיע, אני עדיין לא בטוח איך צריך לסכם אותו.

אהבת • הגב • שתף/שתפי

33 אהבו את זה

אונקו-לוגי

יום 27 פברואר 2014 · 🌐

לא יודע אם הטיפולים האחרונים יותר מאסיביים או שזה פשוט תוצאה של הזמן הממושך, אבל פשוט נגמר לי האוויר. בשבועות האחרונים המצב הרגיל הוא תשישות יתר, בקושי מצליח לקום מהמיטה. איפה הימים ההם ששבוע-שבועיים-חודש אחרי הטיפול האחרון כבר הייתי יוצא להירגע עם חברים בסנוקר? היום סנוקר בפייסבוק כבר נהיה קשה. נמאס לי.

אהבת · הגב · שתף/שתפי

78 אהבו את זה. 👍

אונקו-לוגי

יום 3 מרץ 2014

בשבוע שעבר הלך לעולמו הרולד ראמיס, במאי הסרט הקלאסי "לקום אתמול בבוקר". במוצ"ש האחרון ראיתי את הסרט בפעם המאתיים בערך, אבל הפעם הזו הייתה שונה.

למי שלא מכיר, הסרט מדבר על חזאי ממורמר של ערוץ מקומי שנוסע יחד עם המפיקה שלו לצלם איזה אירוע שנתי בשם "יום המרמיטה" בחור עלוב. הוא מצליח להעליב כל אדם שאיתו הוא בא במגע, לזלזל בעיירה ובאירוע שכל-כך חשוב לתושביה, וכל זה כדי להיתקע בלילה בעיירה בגלל מזג האוויר. הם חוזרים למלון, וכשהוא קם בבוקר הוא מגלה שהוא תקוע בזמן, ומתעורר כל בוקר באותה עיירה באותו יום, "יום המרמיטה". במהלך הסרט הוא מאבד מבחינתו את הטעם לחיות ומנסה להתאבד מספר פעמים, אבל בכל פעם מיד אחרי שהוא מת, הוא פשוט מתעורר במיטה באותו בוקר. מתי הוא משתחרר? לא אהרוס לכם את הסרט לגמרי, רק אספר שברגע שהוא מבין שאנחנו אלה שיוצרים את המשמעות לחיינו, ולא העולם סביבנו, אז הוא מצליח לעבור ליום הבא.

ראה עוד <<

אהבת • הגב • שתף/שתפי

אונקו-לוגי

יום 3 מרץ 2014

במיוחד בתקופה האחרונה שבאמת קשה לי באופן מיוחד, הסרט הזה נתן לי כוח, והזכיר לי שיש טעם ויש משמעות. גם אני מרגיש לפעמים שאני קם באותו יום כבר חודשים, ושום דבר לא זז לשום מקום. אז למה בעצם? מי צריך את זה?

גם אם לפעמים מרגישים ששום דבר כבר לא חשוב - צריך תמיד לזכור שאנחנו אלה שנותנים את החשיבות לדברים החשובים, ובלי כוונה ותקווה - לשום דבר לא הייתה משמעות. הדרך היחידה להמשיך הלאה, היא בכל בכוח, עם יצירת משמעות. שיהיה לכם יום מקסים 😊

אהבת • הגב • שתף/שתפי

105 אהבו את זה.

תגובות

יום 3 מרץ 2014 · 0

"אזהבת כל מילה שכתבת ומאז שומפה לתובנות שלך . כנדי להפיק מסבל כל כך הרבה אוסטימיות וחכמה פשוטה, צריך להיות בעל נשמה ענקית. לומדת ממך כל יום. שתגזי!"

"הלוואי וכולנו נצליח להעריך את מה שיש לנו ולתת לכל יום את המשמעות שלו. כי לא סתם הזענו לכאן. כל הכבוד לך!"

"אכן אנחנו נותנים משמעות לחיינו אבל גם משמשים כמשמעותיים ביותר עבור סוביניו!"

"שמעון אני קוראת אותך ומתפעלת כל פעם מחדש מהתובנות שלך כ"כ צעיר וכ"כ בוגר. רפואה שלמה בקרוב."

"מסר נכון לחיים. מחזק את כולם"

אונקו-לוגי

יום 6 מרץ 2014

#בואו_נדבר_על_מוזיקה

לא נעים להתלונן, אבל אין מה לעשות- הרבה פעמים פשוט לא כיף לי. נכון, כבר כתבתי פה באחד הפוסטים שלא חייב להיות קשר בין המצב הפיזי למצב הנפשי, אבל שוב - אין מה לעשות, המצב הפיזי משפיע. אז מה עושים? לוקחים הפסקה, ושומעים קצת מוזיקה. פעם קודמת דיברנו על שקט, היום אני אמליץ ללכם על מוזיקה שנותנת לי הפסקה מסוג אחר - הפסקה שנותנת אנרגיה. אז נתחיל? נתחיל.

מזומנים להמליץ גם אתם על השירים שעושים לכם טוב! שיהיה סופשבוע נפלא 😊

אהבת • הגב • שתף/שתפי

41 אהבו את זה.

Peter Gabriel
Sledgehammer

Arctic Monkeys
Do I Wanna Know

יהודית רביץ
אלי קטנה

שלום חנוך
פזמונים הישנים

Bruce Springsteen
No Surrender

Lynyrd Skynyrd
Sweet Home Alabama

דיוויד ברוזה
הולק אימג פולנה

אהבת ' הגב ' שתף/שתפי

אונקו-לוגי

יום 10 מרץ 2014 ·

בשבועיים האחרונים יצא לי קצת להכיר כמה וכמה אנשים מדהימים ממש פה, בדף הזה. אנשים שהחליטו להיפתח ולספר לי את הסיפור שלהם, בין אם הסיפור קשור לסרטן בצורה ישירה, ובין אם הם מצאו נקודות שמחברות בין המצב שלהם למצבי שלי. מסקנותיי? יש כל כך הרבה אנשים מדהימים, שעוברים אתגרים כל כך גדולים וקשים, ועומדים בהם בכבוד רב מאוד, לפחות לפי דעתי. אני מדבר על אתגרים שאני בחיים לא הייתי עומד בהם, אתגרים שקשה לי אפילו לדמיין איך מחזיקים בהם מעמד.

כנראה שמספיק לפתוח את העיניים ולהסתכל טיפה יותר טוב, ובמקום לראות את הדברים הבולטים והכל-כך רעים, לחפש את האנשים האלה, שלפעמים לא שמים לב אליהם, אבל אפשר ללמוד מהם כל כך הרבה. ולא רק ללמוד, אגב. יש אנשים שצריכים עזרה, תמיכה, לפעמים כל דבר קטן יכול לעזור - דברים פרקטים וגם תמיכה נפשית. אז לפתוח את העיניים, ולחשוב מה היה קורה אם אנחנו, חס וחלילה, היינו במצב הזה. אני בטוח שאז העולם היה מסתדר הרבה יותר טוב. בלי לבכות לממשלה, או לצעוק על פוליטיקאים מושחתים, פשוט להיות אנשים טובים.

אהבת · הגב · שתף/שתפי

אהבו את זה. 116

אונקו-לוגי

יום 15 מרץ 2014

לפני שנתיים זה היה הפורים הגרוע בחיי. ממש אחרי האבחון, ואחרי טיפול ראשון. כאבי הראש האיומים ביותר שהיו לי בחיי. סיוט. שנה שעברה היה הפורים הטוב בחיי. בריא (כך לפחות חשבתי). חזק. פשוט כיף. ומה יהיה השנה? קשה לדעת. את האמת, אני לא מצפה לשום דבר טוב. לא רק מפורים. פורים שמח לכולם.

אהבת • הגב • שתף/שתפי

80 אהבו את זה.

תגובות

יום 15 מרץ 2014

"החושך הכי גדול נמצא לפני עלות השחר..."

"קצת קשה לעשות אייך אכתובה הזו, פשוט בגלל הרוח. מאחלת
לך שגם הפוריום עצמו וגם הימים שיבואו אחריו יביאו איתם
בשורות טובות והרבה שמחה לחי"ק!!!"

"הפעם"ט בתע"א, אמר שהחיים הם כמו גלגל. פעם אנחנו למטה
ופעם למעלה. הפוריום הזה אלה אולי למטה אבל בע"ה הפוריום
הבאה נחשוק הוא ומהיה מעלה מעלה. רפואה שלמה."

"המחלה הארוכה הזאת לא מתיחסת ומתחשבת בחגים ובימים
טובים היא בלתי צפויה ומופיעה בתחששות וטריקים אחרים.
המשפחה, החברים הרבים המקיפים אותך החוסן והחולשה שלך
הנורמליים כל כך הם השגרה הזמנית שאתה חי ומתמודד בה עם
ובלי פוריום.."

"חושך זה העניין ולנו מהצד הכי קל להגיד לך את זה אנחנו לא
באות יודעים מה אלה מרגיש אלא רק אלה יודע לכן תרים את
עצמך תחשוב חיובי כי מחשבה מ"צרת מציאות ותהנה כמה
שאפשר מהחץ ובכלל .. מאמינה בך.."

"אצלי זה חנוכה... תהייה חזק"

אונקו-לוגי

יום 20 מרץ 2014

מאושפז. קשה להאמין כמה אנשים טובים יש בעולם.

אהבת ' הגב ' שתף/שתפי

103 אהבו את זה.

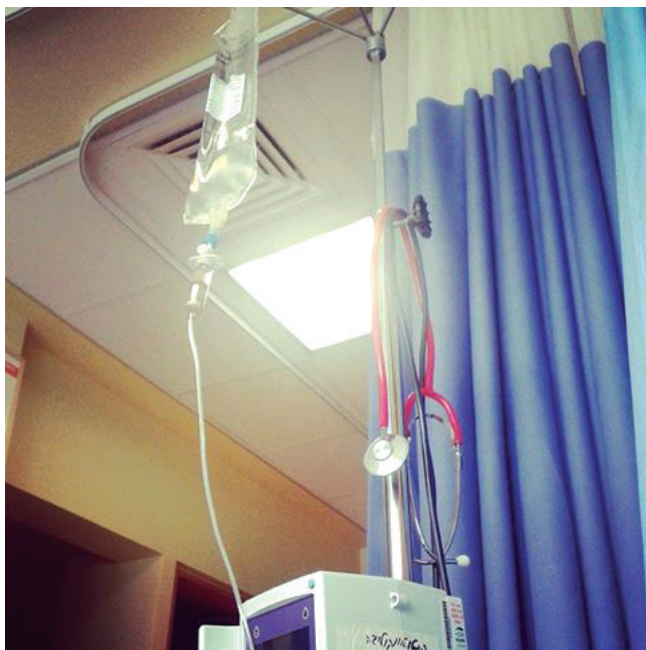

אונקו-לוגי

יום 24 מרץ 2014

שעות נוספות בבית החולים

אהבת • הגב • שתף/שתפי

58 אהבו את זה.

אונקו-לוגי

יום 25 מרץ 2014

ארבע לפנות בוקר. עבר עלינו חודש לא פשוט עם לא מעט אשפוזים ואפיזודות לא כל-כך נעימות. השתחררתי כבר לפני כמעט עשרים שעות. פתאום אני קולט שאני במיטה. במיטה שלי. במיטה שלי בחדר שלי. במיטה שלי בחדר שלי בבית שלי. משום מה אני מרגיש כאילו כבר חודשים רבים שלא הייתי פה. כאילו ביליתי את החודש האחרון בריחוף באיזה יקום מקביל, בזמן שהגוף שלי עבר את כל מה שעבר. איזו הרגשה מדהימה. המיטה שלי. הכרית שלי. יש לי מקום. אגב, עברנו 900 חיבובים. תודה לכולם 😊

אהבת • הגב • שתף/שתפי

210 אהבו את זה.

תגובות

יום 25 מרץ 2014

"כמה שמחתי לשמוע שאתה בבית הבורך בקשת' מחברות" שלגו
 אהר הבית אהתפלל עבורך רפואה שלימה אין כמו בבית..."

"שמעו אין עליך. במיקוד שלך אתה מצליח להאיר בעבורנו את
 הדברים המובנים מאליהם כמו בית, כרית, מיטה ושזרה. תודה על
 השרקור הבריא כל כך."

"כמה טוב לשמוע אותך מדבר כך בשימחה.. זה מדבק :)".

"על זה נאמר HOME SWEET HOME. עכשו לתחסק."

"אין מקום יותר טוב מכל העולם מלהיות בבית. בפניה שלך.
 במיני הזמן המוכר שלך. התאוששות קלה ורק בריאות!"

אונקו-לוגי

יום 31 מרץ 2014

אני כל כך עייף.

אהבת • הגב • שתף/שתפי

32 אהבו את זה.

אונקו-לוגי

יום 6 אפריל 2014

לפני חודש-חודשיים סיפרתי לכם שיצאתי לראשונה לערב של אחת העמותות כדי לפגוש ולדבר עם חבר'ה נוספים במצבי. הבטחתי לכם סיכום של החוויה אך לא יצא לי לעשות זאת בסופו של דבר. בכל מקרה נעדכן שאחרי התלבטויות רבות החלטתי לצאת מחר לנופש של שלושה ימים, באדיבותה של עמותת 'זיכרון מנחם', שהייתה אחראית גם על הערב ההוא.

אוסף ואומר שבהתחשב בתוצאותיו של אותו ערב מלפני חודשיים (הופעה משותפת שלי ושל אהוד בנאי, סיפור שעוד אספר לכם בהזדמנות 😊), יש סיבות להיות אופטימיים גם לגבי הנופש. שוב אבטיח לעדכן, בתקווה שהפעם באמת אעשה זאת...
שיהיה שבוע דבש 🍯

אהבת • הגב • שתף/שתפי

162 אהבו את זה.

אונקו-לוגי

10 אפריל 2014 ·

חזרתי.

אוויר. סופסוף. אחרי כל כך הרבה זמן. זוהי המשמעות של שלוש הימים האחרונים מבחינתי, ממש רגע לפני שאני קורס לחלוטין.

לשבת ולדבר עם בן אדם בלי להרגיש שיש צורך להסביר, או להרגיש שהוא מפספס את הנקודה. כבר שכחתי איך זה מרגיש לנהל שיחה אמיתית, שנותנת לך גם רצון להקשיב באמת למי שיושב אתך. כל כך הרבה אנשים שפשוט שווה להמשיך ולא להיכנע, אפילו רק בשביל להכיר אותם. כל כך הרבה אמת, כל כך הרבה אהבה, כל כך הרבה נחת.

לראות את ילד בן 8 במחנה של חולי סרטן קופץ ושר עם המדריכים שלו. אין דבר מעודד יותר מילד מחייך ואוהב. לראות כל כך הרבה אנשים שהחליטו להקריב את החופש שלהם כדי לעשות טוב לאנשים כמונו שבאמת צריכים את זה.

לשתוק, כי הצורך לצעוק נעלם.

לחזור הביתה ורק אז לקלוט שעברת משהו משמעותי באמת. בפעם הראשונה מזה הרבה זמן לא הרגשתי צורך להילחם ברגשות שלי, ורק רציתי להמשיך ולהרגיש. ותודה לזיכרון מנחם. אין מה להוסיף.

אהבת · הגב · שתף/שתפי

286 אהבו את זה.

אונקו-לוגי

יום 11 אפריל 2014

סוגרים שבוע מדהים!

וממש לפני שבת, ממליץ לכולם לבדוק את הסדרה
האינטרנטית הזו.
יצא לי גם להכיר את אחד המשתתפים בסדרה - זוהר,
במהלך השבוע האחרון. מוזמנים להכיר אותו גם אתם.

שבת שלום!

אהבת • הגב • שתף/שתפי

44 אהבו את זה.

אונקו-לוגי

יום 20 אפריל 2014

לא לדאוג, לא נעלמתי. נחזור לפרסם פוסטים אחרי פסח...

בינתיים, אאחל לנו מזל טוב על מעל 1000 חיבובים 😊

אהבת • הגב • שתף/שתפי

אהבו את זה. 111 👍

אונקו-לוגי

יום 23 אפריל 2014

הטקסט הבא התגבש במהלך הפסח. התלבטתי המון לגבי הפרסום שלו. לא יודע אם אני מוכן לדבר על זה, לא יודע אם אני מוכן שההורים שלי, המשפחה והחברים יקראו את זה. אבל קרו כמה דברים במהלך היומיים האחרונים (לא עליהם נדבר) שהביאו אותי להחליט לפרסם. מקווה שאני לא עושה טעות. אם כן, לא נורא. במהלך השנתיים האחרונות גיליתי שנטוים לסלוח לי על טעויות בקלות. וברצינות, אני מבקש מראש להתייחס לטקסט הזה בכבוד ובסלחנות, לא היה קל לי לכתוב אותו, וכמו שאמרתי - אפילו קשה יותר לפרסם.

בנוסף, אני מניח שלא כולכם תקראו הכל, אם בכלל. ולכן פשוט אפסיק לבלבל לכם במוח.

סיפור שהיה. כאבה לי הבטן. בעצם כאב לי כל הגוף. באותו בוקר הייתי צריך להיות בבית חולים, בטיפול, אבל פשוט לא יכולתי לקום מהמיטה. אחרי שבוע של מורפיום, כל מה שהרגשתי היה עדיין כאב. בשלב מסוים הכדורים הכחולים הקטנים קרצו לי מהשולחן. עשרה-חמישה עשר כדורים בטוח היו מסיימים את הסיפור. חשבתי שאין לי מה להפסיד.

בתקופת המחלה הראשונה, עניין המוות אפילו לא חלף בראש. לא חשבתי אפילו בכיוון, כי לא חשבתי שאני נמצא בסכנה אמיתית כלשהי. אולי זה בגלל שמהרגע

[ראה עוד >>](#)

אהבת • הגב • שתף/שתפי

492 אהבו את זה

אונקו-לוגי

יום 23 אפריל 2014

הראשון הרופאים שידרו בטחון ואופטימיות, אבל אני כבר פיתחתי תיאוריה לפיה הסיבה האמתית לביטחון העצמי שלי היא מכיוון שלא עיכלתי מה מצבי בכלל. בכל תקופת הטיפולים הראשונה כמעט הייתי במצב טוב על גבול האופוריה. המשפחה והחברים הקיפו אותי בחום ואהבה מכל כיוון, למדתי המון, ונהייתי כמה שאפשר מהחיים, בכל רגע פנוי. התקופה הקשה הגיעה אחרי שסיימתי את סבב הטיפולים הראשון. הרופא כבר הכריז שהחלמתי, ולכאורה היו לי את כל הסיבות להיות מרוצה מהחיים שלי מאוד. חזרתי לשגרה, בריא (בערך), סוחר איתי את כל מה שהרווחתי בתקופת המחלה. אבל לא. פתאום זה הכה בי. הייתי חולה. הייתי באמת חולה. זו לא הנקודה המהותית עליה רציתי לדבר (אולי בהזדמנות אחרת), לכן לא אאריך. רק אומר שמפה המצב התדרדר, ולתחתית הגעתי בערך חצי שנה לאחר מכן, כשהוחלט סופית שהגידול חזר לתקוף וחוזרים לבית החולים ולטיפולים. מאז אני כאן. באותו המצב בדיוק. מחכה שמשהו טוב יקרה. בינתיים זה לא קורה, וגם לא עושה רושם שיקרה. הסיפור שסיפרתי לכם לפני שתי פסקאות? הקטע המצחיק הוא שזה קרה שבוע אחרי שפסיכיאטר שאל אותי אם היו לי כוונות לסיים את חיי. עניתי לו שלא. לא שיקרתי. עד הסיפור ההוא, לא חשבתי אפילו פעם אחת בכל תקופת המחלה על האפשרות הזו. מאז היו עוד פעמיים. ראה עוד <<

אהבת · הגב · שתף/שתפי

אונקו-לוגי

יום 23 אפריל 2014

ובכלל - וזו הנקודה - אני חושב על המוות. אני לא רוצה לחשוב עליו, ולפעמים אני אומר לעצמי שאני מגזים, אבל האמת היא שאני לא יודע. אף פעם לא בדקתי באמת נתונים ומספרים לגבי סיכויי ההחלמה, אבל אם כשאני מסתכל על המצב, אני לא מרגיש טוב עם עצמי בכלל. בליל הסדר מדברים הרבה על העתיד, על הגאולה, על שנה הבאה בירושלים הבנויה. בפעם הראשונה הרגשתי את זה במלוא הכוח. אלוהים, עזוב את ירושלים, תן לי את הביטחון שאני אראה את הסדר של שנה הבאה. ואת הסדר שאחריו. ואת האחיון שלי מתחיל לדבר, ואת החברים שלי מתחתנים. תן לי להתאהב, להתחתן, להוליד ילדים. אולי זה יותר מדי. אם לא הכל אז לפחות חלק. תן לי את הביטחון שיש לי עוד זמן לעשות פה משהו. בפסח הייתי בהופעה של אביתר בנאי. דרמטי, אביתר. כבד משהו. מדבר הרבה על חוסר משמעות, על התחלות חדשות, על הקצה. לא ברור מה זה הקצה. בכל מקרה - אני אוהב מאוד את המוזיקה שלו. בהופעה, פתאום הבנתי משהו - כולם כמוני. כולנו חיים על הקצה תמיד, כל הזמן. מפחדים מהצל של עצמנו, מפחדים שלא נצליח להתמודד עם מה שלא יבוא, וזה יבוא.

ראה עוד <<

אהבת • הגב • שתף/שתפי

492 אהבו את זה.

אונקו-לוגי

יום 23 אפריל 2014

מתנות//אביתר בנאי

כשאני יוצא מזה אני קונה מתנות לכולם
כשאני יוצא מזה אני איש חדש בעולם
כשאני יוצא מזה
ואני יוצא מזה
סולם זה בקצה של בור
הגוף יש לו סוף
והנשמה אין לה סוף
אין לה סוף
תן לשינוי לצמוח
אל תפחד מהפחד

אם קראתם את הכול, תודה. אם קראתם משפט וחצי,
תודה. אם אתם בכלל נמצאים פה- תודה. תמשיכו לשתף
ולשלוח לי הודעות בכל נושא, אפילו בלי נושא.

רוצה להוסיף פה איחול הצלחה לחבר טוב שנכנס היום
לניתוח מסובך כדי להציל את הרגל שלו. סרטן זה חרא.

שתהיה אחלה שארית-שנה.

אהבת • הגב • שתף/שתפי

492 אהבו את זה.

תגובות

יום 23 אפריל 2014

"קראתי הכל זה הרי ברור אם לא? אתה כותב מצוין וחבל שזה יצא לאור רק בנסיונות האלו. אזלי תנצלו את הזמן ותמחילו לכתוב ספר? שלא תעז להפסיק לכתוב כגון אבל ככה במקביל. אין בעיה למצא מו"ל ואני מבטיח אם שזה יהיה בראש מצעד המכירות! תחשוב על זה... בינתיים אני עושה שיתוף לבל שלם."

"אני חושבת שאתה לא מודע למחירי המה עושה לנו, לחברים שלך, המשפחה שלך וגם סתם לאנשים אקראיים שהזינו לעמוד הזה הזברים שאתה כותב..."

הרבה מאיתנו נתקלנו במחלה הנוראית הזאת, שהיא הרבה מעבר למחלה פיזית, וגם אני חווית אותה מקרוב, חברה שלי נפטרה מסרטן רגז לפני שהיית בת דג (גם היא הייתה אז בת דג) היא הייתה חולה בערך 5 שנים ואנחנו איוונו אותה במחלה אבל גם במוות..."

היום בתור סטודנטית אפסיכולוגיה אני יודעת שלא ציבדתי את המות שלה ואת תקופת המחלה שלה, אני וגם כל החברות שלי בחרנו (לא במודע) להדחיק ולהמשיך הלאה ואנחנו רואות את תוצאות ההדחקה האלו היום כשאנחנו בארזות ימרי.

העמוד שלך אמנם עוצר את אפרוקי, אשתך אקבל את תשומת הלב שאתה מרגיש שאתה צריך אבל אתה עושה הרבה מעבר, אתה גורם לנו להתחבר לעצמנו דרך החיבור אליך, להאמין בך, אקוות בשבילך אבל גם בעיקר להרגיש את עצמנו... תודה רבה!"

תגובות

יום 23 אפריל 2014 ·

"נורמלי לחלוטין, אין מי שמחשבה כמו לא חלפה בראשו ומי שלא הוא לא נורמלי... אבל החיים חזקים מהמוות והילדים שלי הם מקור החיים."

"נשמה טובה, אל תפסיק להאמין אל פגעים.. תהיה חיובי ואל תפחד מהפחד ממשיך אחרי לעצמך את כל מה שכתבת החברים, האחין המשפחה... לעצמך לחיות בקריאת באהבה עז סגו בע"ה! רפואה שלמה במהרה!"

"שמעון יקר. בפעם הראשונה קראתי נרגשת בנושמה אחת, כפי שבקשת עם הרבה כבוד וסלחנות. בפעם השנייה בכתי וחשבת עליך ועל המשפחה האוהבת, עוספת, ונושמת אותך ואיתך ועל הזכות והקושי ללוות אותך כל יום וכל רגע בהתמודדות הקשה שאתה מתאר בכל כך הרבה אומץ, כנות ופתוחות. בקריאה שנישית הוזהרתי עם כל מילה שכתבת וחשבת אכמה אנשים שלא מסוגלים לדבר ולכתוב אתה משמש פה. בפעם הרביעית חשבת שמעון כמה זמן את הסרען, שהוא אכן חרא, אתה מנהל בדרכך השמשוניית.משתף מתרים, מתפלמס, מעמיק, מקורי, יצירתי, חכם, רגיש, מרגיש ומגיד מרגיש ולא משאיר את השני אדיש. אני מודה קראתי עוד כמה פעמים ובצורך הערצתי את היכולות שלך להביט באומץ וכאב על המציאות הקשה ויחד עם זאת אחרי לעצמך ולתוכן בעצרת השם עתידי בריא, נורמלי ושגרת. זריק הרבה כוחות נפש כדי להלך בן אגשר בין העולמות ובין הזמנים. ולך יש. מחזקת ואוהבת."

תגובות

יום 23 אפריל 2014

"שמעון נשמה טובה לא מכירה אותך היא שגזי נמצאת מאחלת לך
מכל עמקי נשמת' בריאות איתה המון כח תמשיך להיות חזק גם אם
אתה מרגיש שאתה נופל... מחזיקה לך אצבעות"

"קראתי עז הסול, ולדעתי אתה אמרי בריא בנפש. בקרוב בקרוב
תהיה בריא אמרי גם בגוף ובהצלחה לחבר שלך!!!"

"שמעון יא מוח, הכתיבה שלך מחברת אותנו למהליך שלך, ועל
זה תודה לך. פשוט כותב בחסד. אל תפסיק לשתף אותנו, אתה נמצ
בכל כך הרבה אנשים"

"שמעון יקר, רק טוב ורפואה שלמה במהרה בע"ה. אתה מיוחד ואמיר
והלוואי שימצאו בך כוחות הנפש לעבור את התקופה הנוכחית עם
עוצמה וחיות שכבר קיימת בך ולהישיר מבט קדימה!!!"

"שמעון, ילד יקר. כתיבתך כל כך מרגשת וכמו שמכירה גם יודעת
שכל מילה שלך יוצאת מהבטן. תהיה חזק ... למען."

"אל תפחד מהפחד איש יקר. אנשמה אכן אין סוף אנשמה...אופי מה
שכתבת, למרות שנאז קשה לך, נשמך שתוחה אהבה ואחמלה
ודוקא מהמקום הקלה והשחור אתה מאז מאז ומאז וכן תמשיך.
מאחלת לך הרבה בריאות וכוחות נפש, סבלנות אהבה וחמלה."

תגובות

יום 23 אפריל 2014

"שמעון, אתה אמר ומזהים בכנות שלך, ובהתמודדות שלך, וכן, גם ביכולת לחזק את הפוסט הזה. אבל מה שאתה עובר יש מקום, ואגטימיות. גם למחשבות הרעות, ובטח לאובות שיגיעו בתורן. תרגיש טוב, ורפואה מהירה ושלוה."

"לא היה לי מושג על מי מדובר. אבל הדבק בה התחלתי ואיך שכחתי משכה אותי לקראת כל מילה. חשבתי לעצמי איזה כוחות וכשרון יש לבחור המזהים הזה. לפני כמה דקות "גיליתי" על מי מדובר והרגשתי התעצמו."

שמעון, כולנו מאחלים לך בריאות הגוף והנפש. אתה מזהים ומאז מרגיש. מתפללים גם בשביל החבר הטוב. שנשמע בשורות טובות."

"שמעון היקר, בני שליחותי חולה מהצד הקרוב ביותר, מצאתי שהמחשבות שאתה השכלת לכתוב היוו אותי לא פעם. מהיכן שאבים כוחות ואמונה? אני באוה שחלק משמעותי ביותר הוא היכולת שלך לכתוב את הדברים ולהתמודד איתם. מאחלת לך בריאות מלאה במהרה ואריכות ימים. אין ספק שבכתבתם אתה נמצא באנשים רבים ונתן השראה של אומץ וכוחות."

"אני באוה שגרמת פה להרבה אנשים להתחזק, קראתי הכל וזה מחזק בצורה באתי רגילה, רפואה שלמה!"

תגובות

יום 23 אפריל 2014

"קראתי הכול עם זמעות בעיניים. אבל לא הפסקתי לרצף. ריגשת אותי
 על מאוד. החיים בסך הכול יפים. יש זמנים קשים. אבל אלו זמנים
 שהקב"ה מעמיד אותנו במבחן. לפי מה שאתה כותב - צברת את
 המבחן בהצלחה רבה. כל שנותר זה להבריא. ישעת ה' כהרץ עין.
 בע"ה נעשה ונצליח והקב"ה ישלח אב החלמה מהירה. ק"ל בריא."

"שמעון, קראתי יותר משעתיים. אתה באת כותב מוכשר ביותר.
 אבל אני מוכרח להיזי שמכאול הכתיבה שלך מראה לי בעצם כמה
 אתה חזק וכמה אתה משמעותי אכאנו.
 אני רואה המון אמונה ומקווה חזקה ואני בעצם מתחבק מאוד.
 תמשיך לכתוב ולשתף"

אונקו-לוגי

יום 29 אפריל 2014

פשוט לבלות, לבלות, לבלות. עד שלא מסוגלים לזוז.
לחזור הביתה סחוט, לישון. לישון. לישון. החיים יפים.

אהבת • הגב • שתף/שתפי

176 אהבו את זה.

אונקו-לוגי

יום 4 מאי 2014

המדריך של אונקו-לוגי לבוקר של טיפול: כוס קפה גדולה, עוגה טובה שנאפתה עם הרבה אהבה (עדיף על ידי האחות המדהימה הספציפית שלי 😊), עיתון - לא מעניין מדי, לבחור דיסק טוב, עדיף כזה שלא שמעת הרבה זמן. לחיך חיוך גדול, אפילו מזוייף, ולצאת מוקדם. שיהיה לנו בהצלחה!
לגזור ולשמור 😊

אהבת • הגב • שתף/שתפי

214 אהבו את זה.

אונקו-לוגי

יום 8 מאי 2014

דיברתי עם אחד החברים על כל המקרים בהם העצבים והרגשות הרגעיים מנצחים אותי, ואני מעליב, פוגע, צועק בלי סיבה באמת מוצדקת. זה קורה ברגעים סתמיים, יומיומיים, ועם האנשים שאני הכי אוהב. "לגיטימי, קורה..." הוא אומר. לא. זה לא. זה המקום הנמוך ביותר שיצא לי להיות בו. זה קורה לכולנו. אני זוכר אתזה קורה גם לפני. אפילו יותר... וזה לא מוצדק. אף פעם. יש גבול להנחות שאני יכול לתת לעצמי בגלל נסיבות. אם לומר את האמת, עצם זה שאני מפרסם את הפוסט הזה, ולא פשוט מבקש סליחה כמו בנאדם זו הנחה לעצמי. נצטרך לעשות גם את זה.

ערב טוב שיהיה 😊

אהבת • הגב • שתף/שתפי

אהבו את זה. 179 👍

תגובות

יום 8 מאי 2014

"אין אק מושג כמה אתה הולק ומתעצב. מה שכתבת מעיד על כוחות נפש גדולים אפילו יותר מהכוחות הפיזיים שלך. זכרתי! זכרנו!"

"אני מניחה שכמו שכתבת בעצמך... זה קורה שאנחנו פורקים רגשות "שלימים" בעיקר מול אלו הקרובים אל לבנו... זה בגלל שהם אלו שיכולים להכיל אותנו במצבים כאלו. ויודעים שיש דבר לא אישי. עם זאת כל הכבוד על הכנות עם עצמך.. מאחלת לך בהצלחה רבה ורפואה שלמה במהרה. שבת שלום."

"קלעת בול אמבנה האנושי של כולנו (או רובנו)"

"כל בן אדם בוחר לו את דרך התגובה המתאימה לו. לאחד קל יותר להתבטא בכתב ולשני בדיבור. תרגיש בנח, זה בסדר גמור (בעיניי) לעשות זאת בפוסט."

"פה שאתה לא עושה לעצמך הנחות. ביקורת עצמית חשובה. בסופו של יום כולנו בני אדם כולנו טועים ולומדים מכך. כמו שלמדת עצם הכתיבה של הדברים. נהדר!"

אונקו-לוגי

יום 14 מאי 2014

אוף. לא יודע. זה נשמע כל כך בנאלי, אבל ככה זה. מי דמיון, אפילו אחרי טיפולים, הקרנות, השתלה... שוכב במיטה, מחובר לחמצן, עושה אינהלציות, כל קימה לשירותים דורשת מאמץ מטורף. הכל פשוט... קורה. החיים ממשיכים. יום עובר. יום שבו רק שכבתי במיטה. רבאק, שוב אני מרגיש כאילו רק עכשיו נהייתי חולה. תמיד עם חולים אחרים אמרתי לעצמי ש"הם *באמת* מסכנים, לא כמוני...". עכשיו אני כבר לא בטוח. אולי גם אני קצת מסכן? זה בסדר להרגיש מסכן? אני אוהב את החיים שלי, גם היום. נכון, אני יודע שיכול להיות טוב יותר, אבל עדיין אוהב את החיים מאוד. אפשר לאהוב את החיים ועדיין להיות מסכן? ואולי אני סתם מתבכייין? יש הרבה אנשים, חברים, במצב גרוע בהרבה משלי. זה רלוונטי לדיון בכלל? מתי אדם מספיק מסכן בשביל להתלונן? לעזאזל.

אגב, חוזר מחר לטיפול כימותרפי. אחלו לי בהצלחה 😊

אהבת • הגב • שתף/שתפי

285 אהבו את זה 👍

תגובות

יום 14 מאי 2014 •

"לא מכירה אותך, אבל עוקבת אחרי הפוסטים מעררי ההשראה שלך. נשמע אי שנים עם נפש כל כך בריאה ואיננה כשאת יכול להרשות לעצמך גם להתלונן מפעם לפעם, אייטימי (: החלמה מהירה!"

"כן. כל עוד אתה בוחר בחיים מותר להתבכיין לפעמים. זה אפילו מנקה את הלב עוד קצת. תהיה חזק איש יקר. אתה נמצא אלב. רפואה שלמה בקרוב!!"

"נכון מותר רק להרגיש קצת מסכן אבל רק קצת. תתחזק לאט לאט לא קל להיגיד. ובגשרת ה' תצא מזה כמו גדול"

"שמעו אתה פשוט אדם חזק ומדהים. אני כ"כ מעריכה את הפתיחות ואת הכתיבה היפה שלך. מאחלת הצלחה מחר והחלמה מהירה בצפי"ה."

"אמנתי בחיים שצגיל'ל אפרוק, אומר את הדברים באובה העיניים וזה ממש, אבל מ-מ-ש, לא נחשב להתלונן!
כואם עוברים תקופות קשות, חלקנו קשות מאוד - יצרת כאן קבוצה שמקבלת את דברים כפי שנאמרים. אלא שיפוט!! הכתיבה שלך מדהימה, בימים הטובים והקשים. יש לך יכולת התבטאות וכוחות נפש אדירים."

בקיצי-מותר רק להרגיש מסכן, מותר לך לכתוב על כך בלי להרגיש שאולי אתה מתלונן.
בהצלחה מחר!!!"

אונקו-לוגי

יום 14 מאי 2014

הפעם המיליון בערך שאני מפרסם את הביצוע הזה
למילים המדהימות של אהוד מנור.
אני מאמין בשדות השמש, בשחר מפציע ובליל אמש,
בצחוק של ילד. אחרת לא הייתי שר.

אהבת • הגב • שתף/שתפי

אהבו את זה. 115

אונקו-לוגי

יום 27 מאי 2014

מצטערים להודיע ששמשון נפטר היום לאחר שנלחם בגבורה במשך שנתיים במחלת הסרטן. הלוויה תצא הערב בשעה 22:30 מביתו, רחוב רמב"ם 11 בגבעת שמואל לבית העלמין סגולה פ"ת. יושבים שבעה בביתו.

אהבת • הגב • שתף/שתפי

194 אהבו את זה.

תגובות

יום 27 מאי 2014 •

"ברוך ז"ן האמת
מוצר, שלא הכרתי את שמו הפרטי. הדמעות מזיפות... מזהים
כיצד הצליח בכתיבה ובפתיחת הלב להפוך אותנו לאזרחים
במלחמה האחרונה הזו."

"הכי עצוב לי, אני חושב, זה שלא אמרתי לך להתראות. אומנם
היינו החברים הכי טובים, אבל אמה? אמה זה צריך לקרות? אמה
דווקא היום? אמה אני לא מפסיק לכתוב? אני יכול להזיד לך, בכנות,
שאני אהאעזע. ואולי להתנחם בזה שכבר לא כואב לך כל כך.. אבל
בעצם, אני לא עצוב בשבילך. אני עצוב בשבילי. בשבילנו. כי אני באוח
שעם לך עכשיו. אבל אזלנו פה למה, המצב אחר אמרי."

"שמעון אדם יקר שכמוך, בכמה לבבות נעזת. כמה תקווה וחיים
הפתח בי במילותיך.
עכשיו כבר לא כואב. אין אינפוזיות והקרנות. אין גידולים. אין סרטן.
אבל יש את כל מה שהשארתי. את הסיפור שסיפרתי. את כל הנעזות
שנעזת. את כל הלבבות שחיברת. את הפתח שפתחת אל הנפש
הסובלת ואת הידיעה שבאכתך ציווית לנו את הזאהבה את החברות
ואת החיים. יהי זכרך ברוך. תנחומים אהורים ואמשפחה."

"הלב פשוט נקרע.. נשבר ארסיסים.. כל כל עצוב... אני לא מכירה
את שמעון אישית אבל מתחילת השנה עוקבת אחריו כאן.. כל פעם
שכתב משהו נתן לי כוחות והזכיר לי להעריק. הדמעות עכשיו לא
מפסיקות, שינוח על משכבו בשלום אמן. יהי זכרו ברוך"

תגובות

יום 27 מאי 2014 •

"ברוך ד"ן האמת. עצוב נורא...
זכיתי להכיר את שמשון דרך הד"ר אונקו-לוגי באבד, ובכל זאת למדת'
מאנו עצומה, כח רצון ואהבה לחיים. ואת ההבנה שהבריאות היא לא
דבר מובן מאליה וכל יום שאנו כאן והכל מתפקד זהו חז"ן..."

"אחד האנשים היותר מדהימים שזכיתי לעקוב אחריהם, ברוך ד"ן
האמת. המילים שלו והלחימה שלו אינו אתי הרבה.
כל כך עצוב. עקבתי אחרי המילים האמיצות והכנות שלו בהערכה
אמתית, ובתפילה להחלמתו. איזה בחור. יהי זכרו ברוך"

"נתגעגע... חישקת הרבה אנשים ואני באוהה שתחזק עוד הרבה."

"עורר השראה למאות אנשים, גם במציאות."

"מדהים עד כמה הכתיבה הכנה והמוחזת חיברה אותנו אליו, לחיים
שלו, כמה שעובר עליו... שלא תדעו עוד דבר."

"אוי איזה בן אדם מדהים....מגיד רציני לראות תמונה שלו...הוא אמר
בבוא הזמן...כאב לב. שמשון היה גיבור...והוא איתנו בלב..."

"עצוב. חסר. געגעע"

"שמשון הגיבור."

גהא נשמטו הסחורה והזכה צרורה בצרור החיים."

אמונה

מתוך תשובה שכתב שמשון ז"ל לנערה חולה:

"אנסה לענות בקצרה על השאלות, למרות שאני לא חושב שדעתי שווה יותר מדעתך שלך. חשוב לזכור שבסופו של דבר את זאת שחייבת לעצמך תשובות, ויכול להיות ששום תשובה של אדם אחר לא תספק אותך.

אין בי שום כעס על ה'. חשוב לזכור שאלוהים זה לא קוסם גדול וכל יכול שגר בשמיים. המושג הזה, "אלוהים", הוא הרבה יותר מורכב מזה.

אלוהים ברא עולם, ובעולם הזה יש לפעמים אסונות, יש מלחמות, אנשים נהיים חולים... אני לא צריך לספר לך.

כך נברא העולם, ויש סיבה שכל דבר נברא בצורה מסוימת: כך העולם מתפתח, כך בני האדם לומדים להיות בני אדם טובים יותר. זוהי המהות של חיינו - ההשתפרות. להפוך את עצמנו ליותר ויותר טובים. בלי המטרה הזו - אין טעם לחיים בכלל.

אפשר להגיד שאנחנו צריכים לראות כל משבר כהזדמנות לשיפור, אפשר לקרוא לזה גם ניסיון. זהו טבע העולם.

אני מבטיח לך, שה' לא יושב על "כיסא המלך" שלו ובוחר באופן אקראי להתעלל באנשים. מי שחושב ככה - פשוט לא מבין את המושג "אלוהים". חשוב לזכור: בעולם הזה אנשים נהיים חולים, אנשים נפצעים, אנשים עוברים אתגרים קשים, ומצד שני - נולדים ילדים, אנשים נהנים, מגשימים את עצמם ואפילו זוכים לרגעים לא מעטים של אושר.

הכול לטובה? זה ציווי. לא הבטחה. אנחנו צריכים לגרום לכך שהכול יהיה לטובה. כל נפילה - להפוך למקפצה. זה לא קל לאף אחד, את יודעת את זה טוב מאוד, אבל אלו החיים.

ו-וואלה? אני בטוח שגם את חווית רגעי אושר בהם חשבת שהחיים שווים את הכול.

ואם לא? זה עוד יגיע."

"שמשון אדם יקר שכמוך,
בכמה לבבות נגעת. כמה תקווה וחיים הפחת
בי במילותיך. עכשיו כבר לא כואב. אין
אינפוזיות והקרנות. אין גידולים. אין סרטן.
אבל יש את כל מה שהשארתי. את הסיפור
שסיפרתי. את כל הנגיעות שנגעת. את כל
הלבבות שחיברתי. את הפתח שפתחת אל
הנפש הסובלת ואת הידיעה שבלכתך ציווית
לנו את האהבה את החברות ואת החיים.
יהי זכרך ברוך..."

